

Gorenje Bira Bihač

Poskusna proizvodnja nove tovarne

Direktor delovne organizacije Gorenje Bira Esad Mujakić prevzema prvi hladilnik, ki je zapustil tekoče trakove nove tovarne.

V novi tovarni Bira v Bihaču je prejšnji četrtek s tekočih trakov prišel prvi hladilnik. To je bil tudi uradni začetek poskusne proizvodnje in dokončanje te drage naložbe, za katero so temeljni kamen položili 19. junija 1982 in bi morala z delom pričeti že v preteklem letu, a se je izgradnja zavlekla.

Gorenje je s sodelovanjem pri postavitvi te tovarne naredilo konkreten korak pri uresničevanju družbenoekonomske usmeritve, da s sovlaganji v skupne razvojne projekte pripomoremo k razvoju manj razvitih republik in krajev, ki se otepaajo z viškom delovne sile.

V času poskusne proizvodnje bo predvsem preizkušeno delovanje strojev in naprav. Od štirih linij je trenutno usposobljena ena, v naslednjih mesecih pa bodo še ostale tri, na vseh pa bo delo steklo v dveh izmenah. Ta sodobno opremljena tovarna, ki bo zaposlovala okoli 1200 delavcev in v kateri bodo izdelovali 41 raznih izvedb hladilnikov in za-

mrzovalnikov bo konec februarja prihodnje leto že zaključila poskusno obratovanje.

Že v letošnjem letu naj bi v tovarni Bira naredili 30 tisoč hladilnikov, prihodnje leto pa 420 tisoč in leta 1987, ko bo tovarna dosegla polno zmogljivost, 600 tisoč hladilnikov. Seveda prvi hladilniki še ne bodo namenjeni zahtevnejšim tujim trgov, čeprav bo tudi pri njih opravljena novost, to je 100 odstotna kontrola kakovosti.

To pomembno delovno zmago Gorenja in združenega dela občine Bihač, žal pestijo še nekatera neresena vprašanja, med katerimi je predvsem problematično odplačilo kreditov. Prvi del komercialnih kreditov bo potrebno prirediti odplačevati prav kmalu, tovarno pa bremenijo tudi velik devizni dolg, kar pa bo še posebno težko vrniti, saj v začetku ne načrtujejo pomembnejšega izvoza. Tako bo seveda poglavitna skrb vodstva in delavcev tovarne kar najhitrejša zagotovitev maksimalne proizvodnje in prodaja

za izvoz, sicer bodo nastale precejšnje težave pri vrnitvi kreditnih obveznosti. B. ZAKOŠEK

Davčna politika

Naredimo korak naprej

Osnutek dogovora o usklajevanju davčne politike za naslednje srednjeročno obdobje, o njem bodo na prihodnji seji, ki bo še v tem mesecu, govorili tudi delegati občinske skupščine, opredeljuje davčno politiko za celo srednjeročno obdobje, podrobnosti pa bodo delegati potrjevali vsako leto posebej. Tako bodo davčni zavezanci s svojimi obveznostmi in tudi ukrepi za spodbujanje opravljanja posameznih dejavnosti seznanjeni vnaprej.

Davek iz osebnega dohodka delavcev še ni točno opredeljen, zaenkrat pa predlagajo veljavno ureditev, ki določa, da občine, katerim se odstopa del posebnega republiškega davka od prometa proizvodov in, ki prejemale dopolnilna sredstva iz republiškega proračuna, predpišejo stopnjo v višini 0,35 odstotka, ostale občine pa do te višine. Ta višina bo konkretno opredeljena v predlogu omenjenega dokumenta.

Pri obdavčevanju dohodka iz kmetijske dejavnosti ni v primerjavi z letošnjim letom vsebinskih sprememb, veljavni davčni razponi pa so enaki tudi za dohodek od gozdov. Pri obdavčevanju

Pesje

Gradili bodo nov gasilski dom

Na zadnji seji so člani izvršnega sveta potrdili še eno izjemno lokacijo, in sicer za gradnjo novega gasilskega doma, v katerem bodo tudi prostori za krajevno samoupravo v Pesju. Zaradi gradnje nadomestnih rudniških objektov, bo obstoječi gasilski dom že kmalu povsem odrezan od Pesja (cesto proti industrijski coni Stare vasi bodo namreč zaprli), kasneje pa ga bo itak potrebno porušiti. Glede na to, da je stari zadrugi dom prav tako predviden za rušenje, naj bi novega gradili za tem domom, na sedanjem igrišču. (mz)

Prostori za postajo milice

Člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje so na zadnji seji potrdili izjemno lokacijo za gradnjo nove Postaje milice v Titovem Velenju. Ob teh prostorskih težavah v občini Velenje že dolgo govorimo, vendar doslej v ta namen nismo našli primerne lokacije. Nova Postaja milice naj bi stala v Trebušah, ob Celjski cesti v bližini Petrolovskega bencinskega servisa. (mz)

Titovo Velenje

Obisk Franca Šetince

Za jutri, petek 20. septembra, je napovedan obisk delegacije republiške konference SZDL v Titovem Velenju. Delegacijo bo vodil predsednik republiške konference SZDL Franc Šetinc. Gostje bodo najprej obiskali občinsko konferenco SZDL, nato pa si bodo ogledali ugreznine, ki so posledica rudarjenja, in se seznanili s problemi v zvezi z rekultivacijo zemljišč in varstvom okolja.

V nadaljevanju obiska bodo obiskali še Gorenje, kjer bodo spregovorili o poteku sanacije Gorenja in o trenutnih rezultatih gospodarjenja ter si seveda ogledali proizvodnjo. Člani delegacije bodo obiskali še osnovno šolo Bratov Mravljačkov in vzgojno-varstveni zavod, krajevno skupnost Konovo in Modni salon, v programu pa je tudi razgovor s člani predsedstva občinske konference SZDL Velenje.

Mozirje

Dobre priprave na volitve

Tudi v mozirski občini so priprave na volitve v polnem teku. Priprav so se temeljito lotili že pomladi, ko so po krajevnih skupnostih pričeli z delom koordinacijski odbori za volitve, preko sindikalne organizacije pa je stekla akcija tudi v organizacijah združenega dela. Že v aprilu so pričeli z evidentiranjem možnih kandidatov, pri čemer so se zlasti izkazale krajevne skupnosti, saj so že pravilne sezname imen predvidenih kandidatov, v nekaterih pa so imensko opredelili tudi že sestave delegacij. To priča, da so se v krajevnih skupnostih zares skrbno lotili dela, seveda pa jih v tem obdobju čaka še veliko dela, predvsem to velja za pogovore s posameznimi predlaganimi kandidati.

veda tudi ne manjka. Kandidati večinoma radi pristajajo na delegatska mesta za družbeno-politično skupnost, odklanjajo pa delegatska mesta za samoupravne interesne skupnosti, pri čemer v mozirski občini tudi v bodoče pričakujejo težave.

Značilno je tudi, da veliko kandidatov raje sprejema delegatske funkcije v delovnih organizacijah, odklanjajo pa jih v krajevnih skupnostih. Nekaj je zato objektivnih razlogov, včasih pa je to tudi izgovor, kar velja tudi za tiste občane, ki so zaposleni izven občine. Dejstvo je tudi, da v vseh okoljih nekoliko kasni evidentiranje kandidatov za volilne funkcije na ravni občine.

Tudi o tem so se pogovarjali na zadnjem sestanku predsednikov krajevnih konferenc socialistične zveze. Na tem sestanku so opredelili tudi naloge v pripravah na volilne in programske seje krajevnih konferenc socialistične zveze, ki jih bodo opravili v oktobru, do konca tega meseca pa morajo povsod skleniti evidentiranje kandidatov za funkcije na ravni občine.

Šoštanj

Tekmovanje ekip prve pomoči

V nedeljo, 22. septembra, bo v Šoštanju občinsko tekmovanje ekip prve pomoči civilne zaštite. Organizator tekmovanja, občinski odbor Rdečega križa Velenje, pričakuje, da se bo tekmovanja

udeležilo okrog 30 ekip iz delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in združenih odredov velenjske občine. Tekmovanje se bo začelo ob 7. uri zjutraj na rokometnem igrišču v Šoštanju.

kovinotehna

Prodajni center Prevalje

Vse za vas in vaš dom

Obrtnikom socialne podpore?

Z razvojem drobnega gospodarstva smo v občini Velenje v zadnjih letih lahko zadovoljni, saj se število obrtnikov stalno povečuje, večji je ustvarjeni dohodek, obrtniki se vse bolj vključujejo v mednarodno trgovino, uspešni pa so tudi na razvojnem in inovacijskem področju.

Vse lepo in prav, bi rekel. Žal, vse ni tako. Že nekaj časa namreč ugotavljamo, da davčna politika ni ustrezna, da ne spodbuja dovolj obrtnikov, da bi ustvarili več. Tako na primer nekateri (seveda tisti, ki poslujejo izključno preko žiro računov) v tem času že razmišljajo, da bi prenehali delati (nekateri so celo že), saj pravijo, da se jim ne splača več, ker bi še ustvarjeni dohodek pobrala davčna uprava. Med njimi so tudi takšni, ki bi svoje izdelke lahko izvozili. Na drugi strani pa imamo v

občini ogromno obrtnikov, precej več kot dve tretjini, ki davka sploh ne plačujejo (to so seveda tisti, ki opravljajo takšno obrt, da jim občani plačujejo z gotovino), saj prijavljajo tako majhen dohodek, da bi jim morali, seveda, če bi bilo to res, že zdavnaj dodeliti socialne podpore oziroma bi se morali ob prijavljenih zneskih zamisliti in ukrepati.

Tako sta na primer med vsemi gostinci v občini Velenje le dva takšna, ki plačujeta davek (omejimo naj tudi to, da registrirne blagajne niti slučajno ne odigravajo nobene vloge), pa čeprav obiskovalec zlahka oceni, da nihče ni »reven«, še zlasti, ker so njihovi lokali drago opremljeni. Pred njimi pa so tako dragi avtomobili, da jih z dohodkom, kakršnega pravijo, da ga imajo, nikakor ne bi mogli kupiti.

Na področju davčne politike nas čaka torej tudi v občini Velenje še veliko dela, predvsem pa je nujno, da začnemo takoj ukrepati in uresničevati tista določila, ki nam jih omogoča zakon. Se bolj se bomo morali zavzemati, da bodo kazni na tem področju večje in da jih bodo tudi izvajali. Morajo biti tako velike, da obrtnikom niti na misel ne bo prihajalo, da bi prijavljali davčni upravi smešno nizke zneske ustvarjenega dohodka. Sedanja davčna politika pa obrtnike dobesedno spodbuja k takemu načinu prijavljanja dohodka, saj so tudi kazni tako nizke, da se jim bolj splača (če se slučajno zgodi, da jim jih nekdo zaračuna, kar pa je redko) poravnati kot pa prijaviti dejanski dohodek.

Mira Zakošek

NAJRAJE NOSIM
HLAČE

Elkroj

Gasilci občin Mozirje, Velenje in Žalec so prejšnji teden »pomerili svoje moči« na igrišču Rudarja v Titovem Velenju.

Najboljše desetine bodo nastopile na republiškem tekmovanju, ki bo v Titovem Velenju, 12. oktobra.

Občina Velenje

Evidentiranje še ni končano

Spomladi bodo 4. delegatske volitve, ki bodo v času, ko imamo velike težave v ekonomskem razvoju, visoko inflacijo, slabšo materialno osnovo samoupravljanja, nižjo motivacijo za produktivnejše delo, upadanje življenjske ravni, ali na kratko, smo v obdobju počasnejšega razvoja družbe.

Usmerjena politična akcija v občini je prav gotovo pospešila potek evidentiranja, saj so v večini temeljna okolja že resno pristopila k evidentiranju. Priprave na volitve, torej potekajo v zaostrenih gospodarskih in družbenih razmerah, kar še posebej terja večjo demokracijo kadrovske politike, katere končni cilj mora biti, da bodo delegatska mesta in funkcije prevzeli tisti, ki jim ljudje zaupajo, tisti, ki so sposobni in pripravljeni žrtvovanja za samoupravljanje.

V tej številki Našega časa objavljamo evidentirana imena v času od 31. 8. do 16. 9. 1985 in imena, ki so v prejšnji številki bila izpuščena pri tiskanju. Konec meseca bomo objavili vse evidentirane v republiških organih.

1. REPUBLIKA:

1. delegacije za zbor združene dela republiške skupščine: Edo Uranjek,

2. OBČINA:

1. Skupščina občine: predsednik: Franc Avberšek, Ivo Gorogranc, Jože Kandolf, Borut Meh, Srečko Meh; pod-

predsednik: Andrej Grebenšek, Emil Hartner; Izvršni svet: Franc Avberšek, Jaro Vrtačnik, Jože Zajc; Zbor združenega dela: predsednik: Marjan Jerič, Janez Lekše; namestnik: Franc Zemva; Družbenopolitični zbor: Majda Gaberšek, Roman Ledinek, Jože Meh; namestnik: Jože Krk, Jože Ževart; Zbor krajevnih skupnosti: Janez Beričnik, Jože Krk, Roman Ledinek, Jože Lekše; Skupščina SIS: kulturna skupnost: predsednik: Barbara Grebenšek, Emil Hartner, Jože Meh, Leopold Rober, Stane Tepej; predsednik Zbora uporabnikov: Zinka Vohar, Stane Zula; predsednik Zbora izvajalcev: Karel Čretnik, Boris Močilnik, Angela Vutkovič; Raziskovalna skupnost: predsednik: Jože Hribar, Janko Meža, Jaro Vrtačnik; Izobraževalna skupnost: predsednik: Drago Bahun, Emil Hartner, Peter Robida, Tone Kugonič; predsednik Zbora uporabnikov: Jože Hribar, Jože Meh, Milan Tepej; predsednik Zbora izvajalcev: Zdenka Kodrič, Jože Groznik; Skupnost za zaposlovanje: predsednik: Dane Naraločnik; namestnik: Miloš Ljubojevič; zbor delegatov v občinski enoti SPiZ: predsednik: Rajko Ermenc, Alojz Hudarin, st., Irena Kurnik; Telesna kulturna skupnost: Franc Dolar, Karlo Fučik, Marjan Klepec, Zlatko Radovanovič; predsednik Zbora uporabnikov: Jože

Fučik; predsednik Zbora izvajalcev: Zdenko Taušič; Zdravstvena skupnost: predsednik: Ciril Grebenšek, Milica Kovač; predsednik Zbora uporabnikov: Avgust Vohar; predsednik Zbora izvajalcev: Miloš Ležaič, Jože Zupančič, Alojz Žičkar; Skupnost socialnega skrbstva: predsednik: Marjana Čelofiga, Stanka Miklavžina, Jelena Pečovnik; predsednik ZU: Zofija Zagorčnik; Socialno varstvo: predsednik: Karel Kordeš, Angela Vutkovič; Skupnost otroškega varstva: predsednik: Zinka Moškon; predsednik ZU: Zdenka Terjav; Stanovanjska skupnost: predsednik:

Franjo Gjerkeš, Anton Grosman, Zdenka Jerič, Avgust Sušec; predsednik ZU: Milica Kovač, Olga Pašič, Avgust Sušec; Komunalna skupnost: predsednik: Franc Jelen, Franc Tamše; predsednik ZU: Pavla Golob, Marko Savinec; SIS za varstvo pred požari: predsednik: Danilo Čebul, ml., Karel Koželj, Milorad Šikman; predsednik ZU: Karel Koželj, Tone Pirmanšek, Kmetijsko-zemljiška skupnost: Janko Arlič, Tatjana Šmid, Vlado Videmšek; Izvršni odbor: Karel Stropnik; Temeljna vodna skupnost: predsednik: Marjan Jedovnický, Marjan Kac; zbor uporabnikov: Miro Bukvič, Stanislav Dolar; SIS za ceste: predsednik: Stojan Kukovica, Erno Rahten; predsednik ZU: Tone Tajnšek.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL VELENJE

Strokovna opravila za stanovanjske zadrage

Tisti, ki se v tem času odločajo za gradnjo, se srečajo s številnimi težavami, ki jih je mnogo lažje premagovati, če se združijo v zadrage, kjer je gradnja tudi cenejša. Zato tudi ni čudno, da je v občini Velenje vse več želja po ustanovitvi takšnih stanovanjskih zadrug. Te pa so bile doslej ustanovljene predvsem za večje delovne organizacije, kjer so opravljali tudi vsa strokovna in administrativna opravila. Prav zaradi tega so člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje ob predlogu, da se ustanovi sta-

novanjska zadruga Lokovica — tega predloga niso podprli, saj menijo, da ni smiselno, da ustanovljamo v občini toliko zadrug, zato naj bi se graditelji, ki namestijo gradnjo na področju Lokovice povežali s stanovanjsko zadrugo Trnava — predlagali, da naj strokovna služba samoupravnih interesnih skupnosti gospodarskih dejavnosti prouči možnost, da bi prevzela opravila za stanovanjske zadrage v katere bi se lahko povsem enakopravno povezovali vsi bodoči graditelji. (mz)

Kmetijstvo

Letošnja letina le poprečna

Poljedeljska proizvodnja je v Gornji Savinjski dolini tesno povezana z živinorejo, kar je pogojeno s temeljno usmeritvijo kmetijstva na tem področju, to pa je proizvodnja mleka, ki jo seveda narekujejo naravne danosti. Vseh kmetijskih površin je v moziški občini 10.476 hektarjev, od tega je 5.937 hektarjev pašnikov, 2.979 travnikov in le 1.560 hektarjev njiv.

Letošnja letina je bila v moziški občini po kakovosti in količini le povprečna. Mrzlo in dolgo zimo so dobro preživel le žita, ki so bila v jeseni dovolj razvita, ostala žita pa sta močno razredčili dolgotrajna snežna odeja in snežna plesen. Normalen razvoj žit je krepko zavrla tudi dolgo-

trajno pomladansko deževje. Posledice tega dežja niso občutili le posevki, ki so bili pravilno oskrbovani, kar pomeni pravilno setev, dognojevanje in zaščito. Vsa žita so poželi brez zastojev, izjema je le nekaj hektarjev ječmena, na katerih so zaradi prevelike zrelosti izgubili do 15 odstotkov zrna.

Doslej so pospravili tudi večino krompirja, ki je bil posejan na 450 hektarjih, pridelek pa je večinoma komaj povprečen. Vzrokov za to je več. Predvsem kmetje ne upoštevajo dovolj nujnosti menjavanja semena, zaradi mokre in mrzle pomladi pa tudi zemlje za setev niso uspeli dovolj pripraviti. Na manjši pridelek je tudi sicer vplivalo neugodno vre-

me, svoje je storila tudi premajhna uporaba umetnih gnojil, pa tudi zaščitno škropljenje proti krompirjevi plesni so opravili le redki kmetovalci. Koruzo za silažo so posejali na 210 in koruzo za zrnje na 100 hektarjih, pričakujejo pa kolikor toliko zadovoljiv pridelek.

Bolj ugodno je stanje na področju pridelave krme. Zaradi pomladanske moče je bilo seno sicer redkejšo, vendar večinoma dokaj kakovostno. Ob tem je bil boljši kot prejšnjega leta pridelek otave, zaradi suše pa je precej prizadet pridelek krme tretje košnje. Kljub temu kmetijci ocenjujejo, da osnovne krme za živino letos ne bo primanjkovalo. Tudi oskrba z reprodukcijskimi mate-

riali in rezervnimi deli je bila letos dokaj dobra, zaradi (pre)visokih cen pa upada uporaba umetnih gnojil, s tem pa je seveda manjši tudi pridelek.

Setveni načrti za prihodnje leto ostajajo enaki, kot doslej, za tretjino bodo povečali le setev silažne koruze, predvsem na račun manjše setve pšenice in krmihi okopavin. Sicer pa bodo jeseni posejali strnišne dosevke na 50 hektarjih, travnodetelne mešanice na 70, pšenico na 90, ječmen na 50 in oves na 20 hektarjih, pomladi pa jari ječmen na 10 hektarjih, koruzo za zrnje na 100, koruzo za silažo na 250, krompir na 450, krmne okopavine na 180, travno-deteljne mešanice na 100 in vrtnine na 90 hektarjih.

Gorenje — Glin Nazarje

Boljša tehnologija in novi izdelki

Pri snovanju srednjeročnih razvojnih usmeritev so v nazarski lesni industriji za najpomembnejše naloge opredelili tehnološko, organizacijsko in ekonomsko krepitve povezovanja v občinskem in širšem merilu, predvsem pa tehnološko in ekonomsko povezavo med gozdarstvom in lesarstvom, s čemer bi naj predvsem zagotovili nemoteno preskrbo z lesno surovino. Za uresničitev slednje naloge bodo seveda potrebna tudi sovlaganja.

Obseg predelave gozdnih sortimentov bo v prihodnje ostal na ravni letošnjega leta. Produktivnost v žagarstvu bo tako znašala 1.000 kubičnih metrov razrezane hlodovine na zaposlenega, k temu pa bo pripomogla tudi nova tehnologija predelave drobne oblovine.

Tudi proizvodnja stavbno-mizarskih izdelkov se količinsko ne bo povečala, dopolnili pa jo bodo z boljšo opremo in višjo kakovostjo. Izdelkom iz masivnega lesa se bodo pridružili še novi, namenjeni predvsem za izvoz. Obstojajoče zmogljivosti pri proizvodnji ivernih plošč bodo temeljito obnovili, oplemenitene iverne plošče pa bodo ob koncu tega srednjeročnega obdobja dosegle

70 odstotkov vseh izdelanih plošč. Seveda bodo v Iverni v prihodnjih letih obogatili proizvodni program, predvsem s kombiniranimi izdelki iz ivernih plošč in masivnega lesa.

Veliko pozornosti že sedaj namenjajo energiji. Za proizvodnjo energije bodo v prihodnje uporabljali vse več lesnih ostankov, pri čemer bodo zagotovili energijo za lastne potrebe in za potrebe ožje območja Nazarje, večjo pozornost pa bodo namenili tudi izkoriščanju vodne energije. Dolež kooperacijske proizvodnje bo do leta 1990 dosegel 10 odstotkov, vanjo pa bodo vključeni lesni programi za dopolnjevanje ponudbe izdelkov, proizvodnja okovja za obstoječo proizvodnjo, proizvodnja rezervnih delov in orodja ter razne storitve.

V tozdu Žagarstvo bodo v naslednjem srednjeročnem obdobju razlagali 505.000 kubičnih metrov iglavcev in listavcev ter izdelali 1.000.000 kvadratnih metrov oblog, 45.600 kubičnih metrov žagarskih elementov, 350.000 palet in še več deset tisoč kubičnih metrov drugih izdelkov. V Iverni bodo proizvedli 387.000 kubičnih metrov surovih ivernih plošč in 13.180.000 kvadratnih metrov oplemenitenih,

poleg tega pa še 9.830.000 obodov za predale, 304.000 metrov profilnih letev, več kot 8.000.000 pohištvenih elementov, 43.300 garnitur pohištva, 120.000 kompletov rolo omaric in 27.500 kvadratnih metrov harmonika vrat.

Obetavnosti so tudi načrti v tozdu Stavbno pohištvo. Izdelali bodo namreč 740.000 oken, 415.000 senčil, 35.000 stopnic in 17.200 kubičnih metrov lepljenih elementov. Leta 1988 bodo pričeli izdelovati pohištvo iz masivnega lesa, v sodelovanju s kooperanti pa bodo izdelovali strešna okna, vhodna in garažna vrata, energetske zavese in vrtno garniture.

Za uresničitev vseh teh načrtov bodo zaposlili še 70 delavcev. Izvoz bo ob koncu tega srednjeročnega obdobja dosegel 25 odstotkov celotne proizvodnje, predvsem na račun višje stopnje pokrivanja lastnih uvoznih potreb ter potreb gozdarstva in drugih v reprodukcijski verigi. Naložbe bodo usmerjale predvsem v nove proizvodne programe, sodobnejšo tehnologijo in uvajanje nove, ki je potrebna za višjo raven predelave, v skladišča in komunalno urejanje prostora, v objekte za pridobivanje energije ter v čistilne naprave.

Pomoč celjski bolnišnici

V akciji zbiranja sredstev za dograditev celjske bolnišnice so se v moziški občini dogovorili, da bo vsak zaposleni delavec prispeval enodnevni zaslužek ali pa bodo za bolnišnico delali v dodatnem delovnem dnevu. V večini delovnih organizacij so se odločili za drugo možnost, žal pa vse doslej obljube večinoma niso izpolnili. Svojo obveznost so opravili v celotnem negospodar-

stvu ter v trgovski delovni organizaciji Savinja. Resnici na ljubo je treba ob tem povedati, da so se v kolektivih odločili, da bodo objavljene dodatne delovne dni opravili ob prostih sobotah v septembru in oktobru. Po doslej zbranih podatkih je občina Mozičje pri zbiranju sredstev za celjsko bolnišnico med osmimi občinami celjskega področja na predzadnjem mestu.

V soseski Šalek III. se zapleta

Kakšna bo končna cena stanovanj?

Kakšna bo končna cena kvadratnega metra stanovanj v novi soseski Šalek III v Titovem Velenju? Bo osnova za izračun ostala takšna kot je bila zapisana v pogodbi, ki sta jo sklenila Samoupravna stanovanjska skupnost občine Velenje in Vegrad že 23. decembra 1983 ali takšna, kot jo zahteva Vegrad sedaj, ko je objekt 1 A,B še štiri mesece vseljen? Težko je napovedati, kako se bo spor okoli gradbene cene kvadratnega metra stanovanj končal. A pojdemo od začetka.

Samoupravna stanovanjska interesna skupnost občine Velenje je konec decembra 1983 podpisala s Vegradom pogodbo o gradnji objektov 1 A,B in 2 A,B v novi soseski Šalek III v Titovem Velenju. Pogodba je vsebovala vse tisto kar mora. Določena je bila začetna gradbena cena kvadratnega metra stanovanja — ta se tako ali tako potem spreminja — in ni nikoli tudi končna, dogovorjeni so bili roki gradnje, določeno, kako se rešujejo spori, če nastanejo... Vegrad naj bi po tej pogodbi zgradil objekta do konca decembra 1984, prvi imenovan 1 A,B pa je bil vseljen 15. maja, za drugega pravijo, da bo tehnični pregled konec tega meseca. Tokrat ni namen našega zapisa zamuda, ki je nastajala pri gradnji, niti ne vzroki za takšno zamudo, ki pa vsekakor vplivajo na končno ceno stanovanja, težave so nastale drugje. Kupec večine stanovanj v objektu 1 A,B je bil REK Franc Leskošek-Luka Titovo Velenje, ki naj bi sedaj, kot zahteva Vegrad, doplačal še 3,2 milijardi starih dinarjev. Za objekt 2 A,B pa naj bi bila ta razlika še

večja — okoli 5 starih milijard, kupcev stanovanj v tem drugem objektu pa je več.

Vegrad je torej postavil zahtevo po doplačilu potem, ko je bil prvi objekt že vseljen. Ni soglašal s ceno, ki jo je potrdil Odbor za graditev pri Samoupravni stanovanjski skupnosti. Vegrad svojo zahtevo po doplačilu (ki pa še zdaleč ni majhno!) utemeljuje z napako pri izračunu gradbene cene kvadratnega metra stanovanja, zapisane v pogodbi. Zaradi tega je prišlo do spora. Lepo je, če se ga da razrešiti po mirni poti. Ker pa se že z odborom za graditev niso mogli sporazumeti, so imenovali arbitražno komisijo oziroma razsodišče, ki naj bi ta spor razrešil. Arbitražni ni uspel.

Glavna točka zadnje seje Odbora podpisnic Samoupravnega sporazuma o izgradnji soseske Šalek III je bila obravnava zapisnika arbitražne komisije. Tudi člani odbora podpisnic tega sporazuma se niso strinjali z zahtevkom po doplačilu in po vseh sklepih, ki so jih sprejeli, ostaja zaenkrat tako, kot je bilo dogovorjeno s pogodbo. Ostaja zaenkrat pravimo zato, ker ima Vegrad možnost, da spor rešuje preko sodišča.

Vprašanje, kakšna bo torej cena kvadratnega metra stanovanja v Šaleku III ostaja še naprej odprto, ne pa tudi dejstvo, da je bil tu nekdo izigran. Kdo? mkp

Čudno delegatsko dogovarjanje

Kljub temu, da si v zadnjem času močno prizadevamo, da bi kar najbolj razbremenili obveznosti iz dohodka organizacij združenega dela, te ugotavljajo, da so ti stroški še vedno v porastu. Predvsem so se povečale obveznosti za republiške in območne samoupravne interesne skupnosti. Delavci pa na zborih delavcev ob obravnavi letnih rezultatov gospodarjenja niso mogli doumeti, kako je mogoče, da se je povečal prispevek za temeljno vodno skupnost skoraj za 400 odstotkov. Povečani prispevek je bil objavljen v Uradnem listu kar pomeni, da ga organiza-

cije združenega dela morajo odvajati (drugače sploh ne morajo dvigniti osebnih dohodkov). Kdo pa ga je potrdil? Delegati? Ne — menda samo člani izvršilnega odbora te skupnosti. Potem pa se delavci in delegati povsem upravičeno sprašujejo, zakaj morajo na delavskih svetih in skupščinah potrjevati povsem formalne zadeve, o tako pomembnih stvareh kot je takšno povečanje prispevka, ki je povrh vsega še povsem nesprejemljivo in ni v skladu s sprejetimi usmeritvami, pa lahko potrdi kar izvršilni odbor skupnosti. M. Z.

Vsa soglasja v enem dnevu

Mnogi, ki se odločijo za gradnjo stanovanjske hiše, adaptacijo ali za manjši prizidek, pogosto obupujejo že pri pridobitvi potrebne dokumentacije. Postopek za pridobitev lokacijskega in gradbenega dovoljenja so občinski upravni organi precej poenostavili in skrajšali, vendar pa potrebujejo za to številna soglasja samoupravnih interesnih skupnosti in drugih institucij. Kar precejšen spisek soglasij, ki jih je potrebno predložiti, dobi ob priglavitvi v roke sleherni novograditelj.

Veliko, zelo veliko časa preteče, predno jih uspe zbrati. Pogosto mine nekaj mesecev, pa tudi več, šele takrat se lahko spet oglasi na občini (službe, ki bi namesto investitorja zbrala vsa potrebna soglasja, nimamo).

Upamo, da je vse kar smo doslej napisali že preteklost.

Da lahko trdimo, da je bilo tako včasih. Pred nedavnim je namreč eden izmed graditeljev zbral vsa zahtevana soglasja kar v enem dnevu. Pohvale vredno, seveda če ni bil to zgolj »slučaj«! (mz)

NAŠ ČAS

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štiri-najstodnevnik »Šaleški rudar«,

kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstić-Planinc (novinarji). Izhaja ob četrtrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brojovni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 40 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je

1800 dinarjev (na mesec 160 dinarjev), za tujino 3315 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Rek Elektrostrojna oprema

Kljub pomanjkanju delavcev večji izvoz

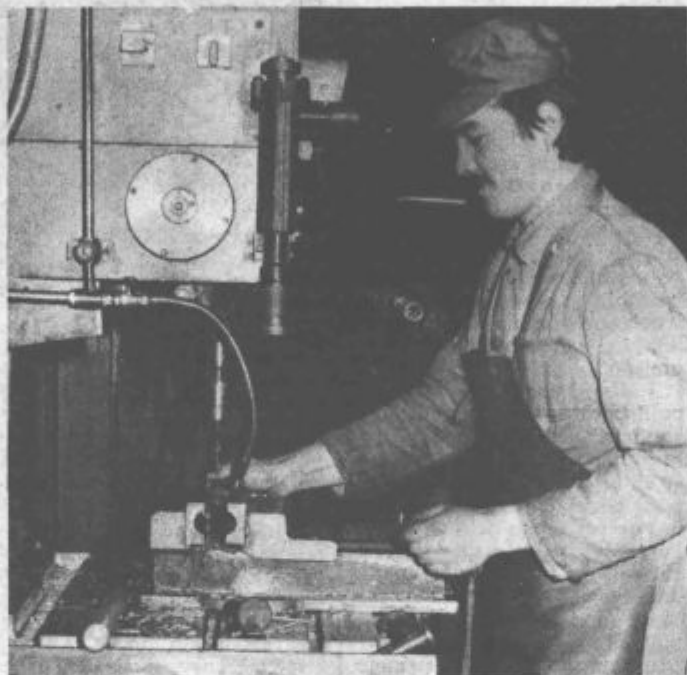
Delovne organizacije v sedanjih zaostrenih razmerah iščejo vse močnejše rešitve z eno samo željo, da bi poslovno leto sklenile s pozitivnimi gospodarskimi rezultati. Tisti, ki so se te naloge lotili pravočasno in dovolj resno ter sprejete ukrepe tudi dosledno uresničujejo, bodo uspeli, čeprav na zunanje razmere, ki najbolj krojijo uspešnost ali neuspešnost gospodarjenja, ne morejo kaj dosti vplivati. Poleg vse večje konkurenčnosti na tržišču, nenehno zviševanju cen reprovromateriala, je zdaj najhujši oreh gospodarjenja velika inflacija.

S tem vprašanjem se kajpada srečujejo tudi v Rekovem kolektivu Elektrostrojna oprema. Ocenjujejo namreč, da jim prav naraščajoča inflacija, ki že presega 80 odstotkov, izniči vsa njihova prizadevanja, da bi uspešno gospodarili. Težave so tudi pri zagotavljanju tekoče likvidnosti. Junija so se celo znašli v položaju, da so morali ustaviti vso nabavo reprodukcijskih materialov. Izdelali so program ukrepov, ki ga dosledno izvajajo, in če bodo prizadevanja šla v pravo smer, bodo oktobra tudi ta problem zadovoljivo razrešili. Ob tem pa velja poudariti, da se oskrba z reprovromaterialom na trgu v zadnjem času izboljšuje, predvsem seveda zaradi višjih cen teh materialov.

Kljub vsem težavam pa so v Elektrostrojni opremi optimistično razpoloženi, saj so v letošnjem prvem polletju zabeležili veliko povečanje celotnega prihodka v primerjavi z rastjo stroškov. S tem se je povečal dohodek, več sredstev, kot so načrtovali, pa so namenili v skladi in za razširjeno reprodukcijo. Seve-

da so vse to dosegli tudi zato, ker so si za svojo dejavnost pravočasno zagotovili dovolj dela, ob tem pa izvozne zmogljivosti še povečali, je povedal predsednik poslovnega odbora Vili Jelen, in nadaljeval: »Dela, ki jih trenutno izvajamo in smo z njimi precej zasedeni, so velenjska klasična, to je oprema za velenjski premogovnik, poleg tega pa imamo večja gradbišča še v socialističnih republikah Bosni in Hercegovini ter v Črni gori. Prednostna naloga, ki smo si jo zastavili za leto, je povečanje izvoza in moram reči, da smo na tem področju uspešni. Izvojni roki so sicer zelo kratki, vendar pa jih s podaljšanim delom in delom v prostih sobotah, zadovoljivo opravljamo.

Zaradi tega se je precej povečalo tudi število nadur in ni možnosti, da bi se jim do konca leta izognili. Kljub večkratnim razpisom, namreč ne dobimo ustreznih kvalificiranih kadrov, ki bi ustrezali sedanjim zahtevni proizvodnji. Zato ni naključje, da smo v naši delovni organizaciji študentski politiki posvetili toliko

Naloge v proizvodnji opravljajo v skladu z načrti

pozornosti in za leto razpisali preko sto študentov. Seveda bodo sadovi naših prizadevanj na tem področju vidni šele čez nekaj let, do takrat pa bomo položaj reševali, kakor bomo vedeli in znali. Jasno je tudi, da bi z zmanjšanjem števila nadur, delavci imeli več prostega časa za oddih po napornem in težkem delu.

In še to. V našem kolektivu je razpoloženje med delavci zado-

voljivo, od časa do časa nas motijo le nekatere neenotnosti, ki se pojavljajo v kolektivih, združenih v sozdu Rek. V zadnjem času je to obračunavanje letnega dopusta, ki so si ga nekateri izmislili po svoje. O tem se sedaj pogovarjamo in upam, da bomo to vprašanje kar najhitreje umaknili z dnevnega reda.

B. Mugerle

Zavod za urbanizem Titovo Velenje

Posegi v prostor niso sistemsko financirani

Ze v preteklosti so delavci velenjskega zavoda za urbanizem širili svojo dejavnost in se niso ukvarjali samo z urejanjem prostora (to področje je sicer dokaj obsežno in je veliko potreb po pripravi zazidalnih načrtov in drugih posegov v prostor, vendar pa ni sistemsko financirano), temveč v vse večji meri tudi z dejavnostmi, ki so povezane z investicijami, raziskovalno dejavnostjo, ekonomskimi analizami in načrtovanjem. Prav zato jih novi zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, ki je razmejil pristojnosti občinskih upravnih organizacij in strokovnih organizacij, ki se ukvarjajo z urejanjem prostora, ni prizadel, pa čeprav so z njim izgubili pooblastilo za urejanje prostora v občinah Velenje in Slovenske Konjice in postali tržna organizacija.

Upravna organizacija tako sedaj skrbi za pravočasno urejanje prostora, za vse postopek sprejemanja zazidalnih načrtov in ostalih dokumentov v zvezi s prostorom, strokovna organizacija pa pripravi naročena strokovna gradiva in načrte urejanja prostora. Zakon tudi točno opredeljuje, katere so tiste strokovne organizacije, ki se lahko ukvarjajo z urejanjem prostora, saj morajo razpolagati s številnimi strokovnjaki. V Sloveniji jih je le nekaj, mednje pa sodi tudi Zavod za urbanizem Titovo Velenje.

Direktor Zavoda za urbanizem Titovo Velenje Venčeslav Svobljak je povedal, da poleg prostorskega načrtovanja, opravljajo vse naloge povezane z investicijami za vse organizacije združenega dela v občini, ki v ta namen nimajo lastnih služb (vse razen Gorenja in REK). Tako nudijo usluge inženiringa, projektiranja in nadzora. Opravljajo strokovna opravila za samoupravne interesne skupnosti materialne proizvodnje, predvsem za stavbno zemljiško, stanovanjsko in temeljno vodno skupnost. Z inženiringom prodirajo tudi na območja drugih občin, stalno so prisotni v Slovenskih Konjicah, kjer imajo tudi svojo enoto, občasno pa tudi drugje. Med večje uspehe v zadnjem času štejejo skupni nastop z Elkrjem, ko so na podlagi združevanja sredstev zgradili tovarno konfekcije v Odžaku. Investicija bo kmalu zaključena.

Na področju investicijske dejavnosti vidijo še veliko možnosti. Trudijo se, da bi nudili investitorju kompletno uslugo. Zato so kadrovske usposobljeni in že izdelujejo investicijske programe za številne naročnike.

V zavodu uspešno uveljavljajo tudi načrtovanje tako za družbeno politično skupnost kot za različne organizacije združenega dela. Tudi za ta dela imajo strokovno usposobljen kader. Nabavili so tudi računalnik, ki ga uspešno vključujejo v svoje delo, njegove zmogljivosti pa so tolikšne, da opravljajo računalniške storitve tudi za druge naročnike. Tako že nekaj časa delajo za zdravstveno skupnost, pred nedavnimi pa so se za opravljanje tega dela dogovorili tudi z Rdečo dvorano in s Telesno kulturno skupnostjo. V vse večji meri se ukvarjajo tudi z razvojno raziskovalno dejavnostjo, ki jo opravljajo za družbeno

politično skupnost, občinsko raziskovalno skupnost pa tudi za manjše organizacije združenega dela, ki v ta namen nimajo strokovnjakov. Ravno temu področju bodo namenili v naslednjem srednjeročnem obdobju še več pozornosti, saj ga v občini nihče ne pokriva, je pa povsem nesprijemljivo, da bi se naprej iskali tovrstne usluge pri institucijah izven občine. Velike možnosti vidi tudi na investicijskem področju. Za to dejavnost se bodo kadrovske službe okrepili, saj bi ta dela lahko opravljali tudi na tujih trgih. Več kot doslej bodo skušali v prihodnje nastopati v moirski občini in na Koroškem, kjer ni podobne organizacije.

Čeprav so kadrovske dobro zasledeni, od 46 zaposlenih jih ima 40 odstotkov visoko šolsko izobrazbo, bodo namenili dodatnemu izobraževanju in kadrovskemu dopolnjevanju tudi v prihodnje vso pozornost, saj se zavedajo, da je ravno od tega odvisna kvaliteta njihovega dela, od tega pa pridobitev dela.

V prvi polovici letošnjega leta so dosegali delavci Zavoda za urbanizem dobre poslovne rezultate. Polletni plan so presegli za skoraj deset odstotkov. Takšen rezultat pa naj bi zabeležili tudi ob koncu letošnjega leta, seveda, če bodo izpolnili vse sprejete naloge. V začetku leta so imeli nekaj težav s pridobitvijo del, sedaj pa že imajo pokrite letošnje zmogljivosti in sklenjenih nekaj pogodb za drugo leto. Seveda se zavedajo, da bo prihodnje leto težko. Letos namreč opravljajo obsežno delo — družbeni plan občin Velenje in Slovenske Konjice, strokovnjake, ki sedaj delajo na tem področju, bodo morali usmeriti na druga dela. Ob tem so zaskrbljeni tudi zaradi tega, ker za naprej še ni jasno, kako se bo financirala UGG dokumentacija. Veljavni samoupravni sporazum za financiranje tega bo namreč letos potekel, kako bomo to dokumentacijo plačevali v prihodnje pa še ni jasno.

Ravno zaradi nedorečenega financiranja tega področja je v Zavodu za urbanizem pogosto zelo težko načrtovati delo. To pa bo treba kar najhitreje doreči, saj se moramo zavedati, da smo prostorsko in občini Velenje vse bolj omejeni, zato moramo razpoložljive površine še toliko bolj premišljeno uporabljati.

Mira Zakošek

Center srednjih šol Titovo Velenje

Mlade ne privablja rudarski stan

Medtem ko se naše osnovne šole otepajo z veliko prostorsko stisko, pa je ta nekoliko manjša na Centru srednjih šol, kjer letos v nekaterih razredih ni bil takšen vpis, kot so ga načrtovali in kot ga izkazujejo potrebe združenega dela v občini.

Tudi letos je tu organizirano delo v šestih usmeritvah in osmih vzgojno izobraževalnih programih. V rudarski usmeritvi je 98 novincev, vseh učencev pa je 330, v kovinarski usmeritvi je v obeh vzgojnoizobraževalnih programih 211 novincev, vseh učencev pa je 575, v elektrotehniški je v obeh vzgojnoizobraževalnih programih 150 novincev, vseh učencev je 443, v računalniški usmeritvi je 58 novincev, vseh učencev pa je 234, v naravoslovno matematični usmeritvi je 36 novincev, vseh učencev je 62, v družboslovno jezikovni usmeritvi pa je 70 novincev, vseh učencev pa je 212. Skupno je tako na centru srednjih šol 623 novincev oziroma 1856 vseh učencev.

Organizatorica šolskega svetovalec dela Marjeta Primožič pa opozarja na nekatere druge bolj zanimive podatke. Tako je bilo na primer v rudarski usmeritvi predvideno 180 novincev, vpisalo pa se jih je le 98. Dva oddelka so napolnili mladi iz Slovenije, enega pa učenci iz BiH.

V kovinarski usmeritvi, kjer poteka izobraževanje v dveh programih, je v srednjem programu pet oddelkov. V razpisu je bil le en oddelk skrajšanega programa kovinarske usmeritve, toda kandidatov je bilo toliko, da je izobraževalna skupnost SRS Centru srednjih šol priznala še en oddelk. Tako sta sedaj dva oddelka skrajšanega programa, vseh oddelkov kovinarske usmeritve pa je sedem.

Manjši od predvidenega je bil tudi vpis v elektrotehniški usmeritvi. V programu elektronike so sicer trije načrtovani oddelki, v energetiki pa je bilo novincev manj, tako da so namesto treh odprli le dva oddelka.

Za računalništvo je še vedno precejšnje zanimanje; tako da sta tudi v letošnjem letu dva oddelka bodočih programskih in računalniških tehnikov. V naravoslovno matematični usmeritvi pa je bil letos vpis omejen, v prvi letnik je po sprejemnih izpitih vpisanih 36 učencev. Tudi za družboslovno jezikovno usmeritev je bilo v letošnjem šolskem letu več zanimanja in sta polna oba oddelka.

Število vseh vpisanih učencev še ni dokončno, saj se nekateri še vedno preusmerjajo, drugi pa prihajajo ali odhajajo s Centra srednjih šol.

Glede na potrebe združenega dela v naši dolini je seveda precejšen problem, ker v rudarstvu in elektrotehniški ni izpolnjen vpis; kot lanske leto pa bodo ostale tudi nepodeljene številne štipendije v teh dveh usmeritvah. Nepodeljenih pa bo gotovo tudi nekaj štipendij v kovinarstvu in strojništvu.

Novo šolsko leto seveda s sabo prinaša tudi nekatere stare probleme. Tako je kljub nekoliko manjšemu vpisu, kot so ga na Centru srednjih šol predvideli, zasedenost učilnic tako velika, da še naprej ostaja ena od pomembnih nalog pridobitev novih šolskih prostorov. Učenci morajo obiskovati pouk v dveh izmenah. Tisti, ki obiskujejo pouk v popoldanski izmeni, so seveda prikrajšani za udeleževanje v najrazličnejših izvenšolskih dejavnostih, čeprav se na šoli trudijo, da bi v dopoldanske oddelke razmestili poleg vozačev, predvsem perspektivne športnike, aktivne člane mladinske organizacije, raznih društev, itd.

Tako kot lani prvič bo tudi letos za učence Centra srednjih šol organizirana možnost hladne in tople malice. Ekonomska cena tople malice sicer znaša trenutno 190 din, vendar odštejejo učenci zanj le 85 din. Prav toliko namreč prispevajo organizacije združenega dela, 20 din pa je regre izobraževalne skupnosti SRS.

Trenutno prejema okoli 750

učencev toplo malico v dopoldanskem času, popoldan pa je takšnih učencev 150, hladno malico pa prejema popoldan 50 učencev, popoldan pa 10. Seveda si na šoli želijo, da bi bilo učencev, ki bi prejimali toplo ali hladno malico, čim več, saj jo mladi nujno potrebujejo, cena pa je tudi tako nizka, da pravzaprav ni razloga, da se nanjo ne bi naročili vsi učenci.

Na Centru srednjih šol imajo tudi v letošnjem letu organizirano izobraževanje ob delu. V vzgojnoizobraževalni program elektroenergetike je vpisanih 33 slušateljev, v program obratni strojni tehnik je vpisanih 36 kandidatov, za program kovinarstvo in strojništvo pa je vpis še odprt, vendar pa je s prijavi potrebnih pohiteti.

Kaj bi torej na osnovi vseh teh podatkov zapisali ob koncu. Razveseljivo je, da kar 62 odstotkov učencev iz občine Velenje nadaljuje izobraževanje po osno-

vni šoli na Centru srednjih šol. Razveseljivo je tudi, da sta polna oba oddelka družboslovno jezikovne usmeritve in da se je nekoliko povečalo vključevanje ženske mladine v usmerjeno izobraževanje v občini. Še vedno pa je to eden od problemov, ki v veliki meri ni razrešen. Prav tako je nerazveseljivo, da nam ni uspelo zagotoviti dveh oddelkov naravoslovno matematične usmeritve, čeprav so potrebe združenega dela v občini in okolici takšne, da bi to lahko naredili. Zaskrbljujoče je tudi še vedno premalo strokovno dolgoročno načrtovanje kadrovskih potreb v organizacijah združenega dela, saj jih premalo zanima šolski vpis in so zanje še vedno pomembni predvsem tisti, ki iz šol pridejo, njihovo znanje in število.

Pri odpravi teh in drugih dilem pa se bodo letos zopet ostrila različna kopja.

Boris Zakošek

Dom za varstvo odraslih

Pred rdečimi številkami jih je »rešila« družbena pomoč

Še tako skrbno obračanje vsakega dinarja zaposlenih v domu za varstvo odraslih v Titovem Velenju ne bi »rešilo« pred rdečimi številkami, če ne bi dobili družbene pomoči občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje. Ta denar so porabili za amortizacijo zgradbe in opreme, nekaj pa tudi za dvig osebnih dohodkov, saj so bili ti pod poprečjem. Razliko med osebnimi dohodki zaposlenih v domu in v drugih dejavnostih so sedaj nekoliko omilili, nikakor pa odpravili.

Primerjava letošnjih polletnih rezultatov gospodarjenja z lanskimi je dovolj zgovorna in povsem opravičuje pomoč, ki jo je dom dobil. Kar za 80 odstotkov ob enakem številu oskrbovancev so porastli stroški za živila, tem tesno sledijo cene komunalnih storitev, pa elektrika, čista in druge potreščine, ki jih ta velika družina za obstoječi standard nujno potrebuje. V precejšnjem porastu so, po besedah direktorice doma za varstvo odraslih Titovo Velenje Marije Lešnik, družbene obveznosti, vse več denarja

pa morajo odvajati za izredne stroške: vzdrževanje zgradbe, porastli so stroški za nadzorovanje njihovega dela na sploh (zdravstveni in higienski nadzor živil).

Cene oskrbnega dne so v domu za varstvo odraslih v Titovem Velenju v primerjavi z ostalimi domovi v Sloveniji neke na sredini. Osnovna oskrba, bivanje, čiščenje in trije obroki hrane, veljajo oskrbovance v enoposteljnih sobah z balkonom 873 dinarjev na dan. K temu je treba posebej prišteti še dodatek za dieto, postrežnino in pomoč,

seveda če jo oskrbovanec potrebuje. Stroški oskrbnega dne na mesec znašajo približno toliko kot ena poprečna pokojnina. Razlika med pokojnino in oskrbnino je v velenjskem domu za varstvo odraslih ta, da dobi oskrbovanec za polno delovno dobo od 3000 do 5000 dinarjev žepnine, vsi ostali, ki pa imajo manj delovne dobe, pa le 1200 dinarjev žepnine. »V vseh teh letih, odkar dom za varstvo odraslih v Titovem Velenju obstoja, nismo ob polletju beležili izgube, prav tako nismo dobili nobene družbene pomoči. Letos prvič nam je bila ta nujno potrebna. Treba pa je povedati še to, da smo morali med letom večkrat popravljati cene oskrbnega dne. Stroški, ki so bili povezani z ohranitvijo obstoječega standarda oskrbovancev, so rastli mnogo hitreje. Zaposleni v domu jih ob najboljši volji in skrbnem gospodarjenju nismo mogli zmanjšati ali kakorkoli nanje

vplivati. Vseskozi smo si delavci prizadevali, da standard naših oskrbovancev ne bi osiromašili. Z družbeno pomočjo in seveda tudi našim trudom smo ta cilj tudi dosegli.

Pot, ki vodi do pozitivnih rezultatov gospodarjenja do konca letošnjega leta, je le ena — s skrbnim in dobrim delom dosegati kar najboljši rezultate gospodarjenja ter ob tem ohraniti življenjsko raven oskrbovancev. Po besedah sogovornice, bodo delavci velenjskega doma za varstvo odraslih po njej čvrsto stopali. Brez družbene pomoči širše družbene skupnosti, vsaj za amortizacijo zgradbe in opreme, že sedaj vedo, da tega cilja ne bomo mogli doseči. Pozornost bodo namenili tudi osebnim dohodkom, da bodo ti takšni, kot so v drugih sorodnih dejavnostih v občini. Njihovo delo ni nič manj pomembno od drugih, zato je prav, da je tako tudi ovrednoteno.

Krajevna skupnost Bevče

»Od nas samih je odvisen nadaljnji razvoj kraja«

Iz Titovega Velenja proti Žalcu leži povsem na robu najmanjša krajevna skupnost velenjske občine. V njej živi in dela okrog 214 krajanov, od tega je zaposlenih nekaj več kot 80. Z napredkom oziroma razvojem svojega kraja so Bevčani zadovoljni, saj je zanje vsaka, še tako majhna pridobitev, zelo pomembna. Teh pa v zadnjih letih ni bilo malo.

Dom krajanov, v katerem so delovni prostori krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, kulturnega društva, poleg njega so si uredili svoje prostore še gasilci, asfaltirana cesta Bevče zgoraj, pa cestna povezava te krajevnih skupnosti s krajevnimi skupnostjo Salek-Gorica so pridobitve, na katere bi bili ponosni tudi v večjih krajevnih skupnostih. Od 50 gospodinjstev ima telefonski priključek kar 40 hiš. »Za vse načrtovane naloge smo zbrali denar s samoprispevkom, veliko pa je bilo pri tem vložene našega dela. Poleg udarniških ur so krajan priskočili na pomoč tudi z raznimi drugimi prispevki,« je ponosno povedal predsednik krajevnih skupnosti SZDL Bevče Vlado Vi-

demšek. Več kot sedem tisoč prostovoljnih ur zgornjo priložnost, da so bili resnično zelo marljivi.

Na nedavni seji sveta krajevnih skupnosti so člani pod drobnogledom pregledali program srednjeročnega obdobja 1980-85, ugotavljali, kje vse se še morajo »zagnati« in česa se morajo lotiti naprej. Čez poletje so si namreč privoščili malo oddiha. Samo v letošnjem letu so Bevčani povežali svoj kraj s sosednjo krajevnimi skupnostjo. »Pri uresničitvi te načrtovane naloge je bil delež krajevnih skupnosti Salek-Gorica res velik, saj sami tega bremena ne bi zmogli. Imeli smo preveč drugih nalog, za katere smo porabili skoraj ves denar. Prav sedaj gasilci urejajo delovne prostore. Do konca leta pa namera-

vajo krajan urediti še ogrevanje v dvorani doma krajanov. Kupili so že potreben material, tudi peč, vsa možna dela bodo naredili udarniško. Imajo pa še eno veliko željo: radi bi povezali z asfaltno cesto Bevče zgoraj in Bevče spodaj. S to povezavo bi, po besedah sogovornika, imeli cestno omrežje kolikor toliko dobro urejeno.

Tudi prizadevanja družbenopolitičnih organizacij in društev za uresničitev zastavljenih nalog niso bila majhna. Rezultati dela so zato povsem vidni. »Smo na podeželju, kjer je zlasti spomladi in v jeseni veliko dela na polju. Pa vendar krajan najdejo čas za marljivo vključevanje v napredek svojega kraja. Zadnji čas smo v naši krajevni skupnosti pobirali zdaj za ceste, drugi zopet za uresničitev kakšne druge naloge. Prav presenečeni smo bili, saj so se krajan vedno dobro odzvali.«

Nalog jim tudi v naslednjih

Krajan Bevč so se v razvoj svoje krajevnih skupnosti vključili tudi z udarniškim delom

petih letih kljub že prej naštetim pridobitvam ne bo manjkalo. Tja do leta 1990 bodo Bevčani poskušali povezati zgornji in spodnji del krajevnih skupnosti z asfaltno cesto, urediti okolico doma krajanov, predvsem odvodnjavanje in kanalizacijo. Ta dela naj bi tekla vzporedno z melioracijsko kmetijskih površin. Nekaj referendumskih dinarjev bodo namenili še za razširitev vodovodnega omrežja. Ob naštevanju sogovornik ni pozabil omeniti, da so tudi sedem kilometrov dol-

go vodovodno omrežje pred nekaj leti zgradili prav tako udarniško. Kakorkoli že, najprej pa morajo urediti prostore med gasilskimi garažami in ogrevanje doma krajanov, da bodo tamkajšnji kulturniki znova lahko marljivo delali. Na zadnji seji sveta krajevnih skupnosti so imenovali gradbeni odbor za obnovo edinega kulturnega spomenika v kraju. Čeprav tega niso predvideli v srednjeročnem programu, bodo vsa možna obnovitvena dela naredili udarniško.

Zagnanosti in dobre volje za uresničitev zadanih nalog jim torej ne manjka. Takole pravi predsednik krajevnih skupnosti SZDL Bevče Vlado Videmšek: »Za vse naloge bomo zbirali denar s samoprispevkom. Tudi udarniškega dela ne bo malo. Kljub temu bomo morali prositi za pomoč širše družbenopolitično skupnost. Seveda pa moramo najprej sami pokazati pripravljenost. Od nas samih bo v veliki meri odvisno kaj od načrtovane bomo uspeli uresničiti.«

Osnovna šola Gustava Šiliha

Uspešno obrambno usposabljanje

Obrambni krožki so v nekaterih velenjskih osnovnih šolah dokaj aktivni, sijo pa v interesno dejavnost učencev 7. in 8. razreda. S strokovno pomočjo rezervnih vojaških starešin in vodstva šol, ki se zavedajo pomembnosti takšnega vojaškega usposabljanja, so na nekaterih šolah dosegli že vidne rezultate, na katere so lahko upravičeno ponosni. Prej so se sicer s tem vprašanjem ukvarjali učitelji telesne vgoje, vendar zaradi preobremenjenosti, pa tudi zaradi pomanjkljivega znanja s tega področja, pri svojem delu niso bili posebej uspešni. Zato je sedanja oblika usposabljanja pravnja in tudi strokovno utemeljena.

Obrambni krožek na osnovni šoli Gustava Šiliha, o njegovi ustanovitvi so se dogovorili v šolskem letu 1983/84, leto kasneje pa je redno delo tudi steklo, si je doslej pridobil precej bogatih izkušenj. Za to šolsko leto so si člani zastavili še bolj pester in bogat delovni program, ki ga bodo uresničevali od letošnjega oktobra do maja prihodnje leto.

»Na naši osnovni šoli se je v obrambni krožek v začetku preteklega leta vpisalo dvajset učencev 7. in 8. razredov. Usposabljanje iz topografije in seznanjanje z vsemi vrstami pehotnega orožja smo pripravili enkrat tedensko v popoldanskem času, po dve šolski uri. Za boljše in nazornejše pridobivanje znanja smo poskrbeli tudi s praktičnim delom učencev.

Prav mladi, ki so obiskovali obrambni krožek, so bili tudi najbolj uspešni na raznih pohodih in tekmovanjih. Prepričan sem, da bomo pridobile izkušnje v zadnjem letu dni, s pridom

uporabili tudi pri našem delu v prihodnje. Zato priporočam, da bi tudi druge osnovne šole temu področju posvetile več pozornosti in se med seboj povezale. Rezervni vojaški starešine so pri-

»Vse premalo je sodelovanja med šolami in rezervnimi starešinami«, meni Franjo Slemenšek

pravljene sodelovati in pomagati, le povabiti jih je treba, saj so strokovno najbolj usposobljeni prenašati svoje znanje na mlajše. Žal ugotavljam, da so naši kabineti za nazornejši pouk obrambne vgoje sila slabo opremljeni. Rezervnim starešinam, ki krožke vodijo, je tako mnogo težje, kot bi jim sicer bilo, če bi imeli dovolj pripomočkov in učil,« je povedal ravnatelj osnovne šole Gustava Šiliha Franjo Slemenšek.

Na koncu zapišimo, da je vodstvo šole Gustava Šiliha za uspešno sodelovanje, skrb in dobro vodenje obrambnega krožka, podelilo občinski konferenci ZRVS Velenje priznanje, predavateljem pa knjižne nagrade.

B. Mugerle

Krajevna skupnost Podkraj-Kavče

Za vrsto pridobitev bogatejši

V krajevni skupnosti Podkraj-Kavče ocenjujejo, da bodo še letos uresničili vse načrtovane naloge. Tudi tiste, ki so jih prenesli iz prejšnjih v letošnje leto. Ena teh je vodovod v Roprc in Tajno.

To je v tej krajevni skupnosti tudi ena večjih naložb, ki pa je za cel kraj, še posebno pa za ta dva vasi, izrednega pomena. Ob tem zapišimo, da je bilo potrebno za to delo veliko vključevanja in prostovoljnega dela tamkajšnjih dejavnikov in krajanov. Za primer: izkopati je bilo treba, za 40 hiš približno osem tisoč metrov glavnih vodov, da ostalega dela ne omenjamo posebej. Vzrok, da ta dela kasni, pa je tudi v tem, da je zatajil gradbeni odbor, vendar ne zaradi nedelavnosti, temveč zaradi preobremenjenosti in zahtevne gradnje. Kljub kasnitvi pa bodo vodovod slovesno predali namenu že ob letošnjem občinskem prazniku, 8. oktobra.

Drugi, nič manj pomemben zalogaj, ki so se ga lotili v tej krajevni skupnosti pa je gradnja doma krajevnih skupnosti. Tudi ta objekt naj bi naredili že letos in ga ob dnevu republike uradno predali svojemu namenu. Tudi kanalizacija Podkraj (1), ki meji s krajevnimi skupnostmi Staro Velenje, sodi med tiste naloge, ki naj bi jih letos uresnili. Za Podkraj (2) pa imajo že dokumentacijo in izvoljen šestčlanski gradbeni odbor. Delati bodo pričeli še letos, če pa bo nagajalo vreme, pa prihodnje leto.

Omembe vredna je tudi razši-

ritev in obnova vodovoda v Kavčah. S sodelovanjem Vekosa in udarniškim delom, so to nalogo uspešno pripeljali do konca. Razširili so tudi telefonsko omrežje in so odslej vsi zaselki med seboj povezani s telefoni. Kljub znatni pomoči PTT podjetja pa vsem posilcem želje niso mogli izpolniti.

V Podkraju so se lotili gradnje travnatiga igrišča. To je potreb-

no za širjenje športne kulture. Med krajan Podkraja (1) je veliko zanimanja tudi za toplifikacijo. Prve korake v tej smeri so že storili.

V tej krajevni skupnosti v tem času veliko pozornosti posvečajo tudi bližajočim se volitvam v samoupravne in družbenopolitične organizacije kraja. Volitve novega vodstva KK SZDL, skupščino in svet krajevnih skupnosti bodo predvidoma opravili meseca oktobra.

B. M.

Štefan Zajec

»Harmonika mi je polepšala marsikatero urico«

Štefan Zajec. Krajanom Šmartnega ob Paki in njegove okolice dobro poznan ne le kot harmonikar, dobrovoljec, ampak tudi kot marljiv krajan.

Radi ga imajo. Med njimi je vedno dobrodošel. S svojo harmoniko, v dobro voljo je spravil marsikoga od njih. »Ja, na kakih 200 očetih sem že zabaval svate. Izletov ali kakšnih naključnih zabav pa raje ne omenjam. V zadnjih štirih letih tudi veliko nastopam, od Ljubljane, Pirana, v okoliških krajih, pa na raznih kulturnih prireditvah v naši krajevni skupnosti.« Kjer je Štefan in njegova frajtonarica, dobre volje in smeja resnično ne manjka. Šale stresa kot iz rokava. Dan pred našim obiskom je zabaval poln avtobus šmarških upokojencev na izletu po Prekmurju.

Na svoj instrument je začel igrati že kot otrok. Oče mu je kupil »ramonike«, pa se je začel počasi igrati s tipkami. »Učil me ni nihče. Dobro sem prislulnjal zdaj tej, drugi drugi melodiji, si jo zapisal in jo poskušal zaigrati tudi sam. Harmonika ni prezahteven instrument. Ko jo enkrat »dobiš v prste«, melodije iz nje ni težko dobiti. Ja, kakšen glas je to.«

Štefan je harmonikar že več kot 60 let. Kmetija ni dajala dovolj kruha za preživljanje družine. Z igranjem na frajtonarico pa si je Štefan dodatno služil denar. Zlasti na večjih porokah je bil zaslužen kar lep. Z igranjem je na neki bogati poroki zaslužil toliko, da je lahko kupil okrog 400 kilogramov težkega vola.

Poleg dela na kmetiji, je Štefan vedno našel čas za marljivo

delo v družbenopolitičnih organizacijah. Celih 20 let je bil odbornik. Še vedno je član šmarškega kulturnega društva, od leta 1935 tudi zelene bratovščine, cenilec škode, ki jo pov-

zroča divjad. »Posla mu nikoli ne manjka. Kar preveč ga ima na svojo starost. Poleg harmonike — ta je njegova ljubljanka — zelo rad dela v vinogradu,« je dodala njegova žena, prav tako dobrovoljna in prijazna žena.

Za svojih 82 križev je Štefan še čil možakar, čeprav sam trdi, da je starost naredila svoje. Njegova obvezna vsakdanja naloga je branje časopisov. »Kaj več od življenja ne smem pričakovati. Želim si le zdravja in veliko dobre volje. Trdim lahko, da mi je petje in veselje do glasbe polepšalo marsikatero urico mojega življenja in me ohranilo takšnega kot sem danes,« je sklenil pogovor Štefan Zajec iz Šmartnega ob Paki.

Osnovna šola Ljubno

Zares pestro praznovanje

V petek so tudi na osnovni šoli Šlandrove brigade na Ljubnem ob Savinji slovesno praznovali dan šole, ki so ga združili z nekaterimi pomembnimi obletnicami, novimi pridobitvami in več kot pestro slovesnostjo. Med drugim namreč velja omeniti, da so ob tej priložnosti prvič uporabili tudi računalniški sistem Commodore, ki jim ga je kupila raziskovalna skupnost občine Mozirje.

S slovesnostjo so počastili tudi visoko obletnico šolstva na Ljubnem, borci Šlandrove brigade so na pionirski prapor pripeli trak svoje brigade, pobrateni šoli Ljubno in Ljublj iz bratske srbske občine Čajetina sta si izmenjali spominska darila, učenci do-

mače osemletke pa so ob tej priložnosti pripravili enkraten program, ki je navdušil in obenem presenetil vse navzoče. Mladi so pač mladi in s pomočjo svojih učiteljev so temu dejstvu primerno oblikovali tudi program. S pravo rock glasbo so se izkazali sedanjim in nekdanjim učencem te osemletke, manjkalo ni izraznega plesa ob sodobni glasbi in drugih zanimivih predstav.

Tudi ta slovesnost je znova potrdila dejstvo, da je osnovna šola gonilna sila izobraževanja in kulture v tem kraju, potrdila je vzajemno povezanost šole in vseh krajevnih dejavnikov pa dejstvo, da kraj in šola s tem sodelovanjem bogato oplojujeta vsebino svojega dela.

180 let šolstva

Letos praznujemo 180-letnico šole na Ljubnem ob Savinji, 10-letnico adaptirane šole in prvo obletnico šole, ki nosi ime slavne Šlandrove brigade. Šola na Ljubnem je bila ustanovljena leta 1805 in je bila do leta 1870 pod patronatom gornjegrajske graščine. Šola je bila enorazredna in je imela svoj prostor v takratni občinski hiši.

Leta 1899 so zgradili šolo na prostoru, kjer stoji stari del še danes. V tem poslopju so si učenci nabirale številne generacije Ljubencev. Med vojno je bila šola požgana in porušena. Leta 1944 je bilo Ljubno prvič osvobojeno in takrat je začela delati partizanska šola. Pouk so imeli učenci v privatnih hišah in v gasilskem domu. Po vojni so začeli šolo obnavljati in leta 1953 je bila obnovljena. Učencev je bilo vedno več in šola je postala premajhna, zato je bil leta 1973 izglasovan samoprispevek za obnovo in izgradnjo šol. Učenci in učitelji so si zelo želeli novo šolo.

Želja po novih, svetlih, lepih učilnicah in veliki telovadnici se nam je izpolnila ob občinskem prazniku 13. septembra 1975. leta. Ob lanskem občinskem

prazniku se je naša šola poimenovala po Šlandrovi brigadi. Učenci, ki obiskujemo šolo na Ljubnem, prihajamo tudi iz Radmirja, Tera, Savine, Okonine, Primoža, Juvanja in Rastk. Mnogi se v šolo vozimo s šolskim avtobusom.

Na šoli deluje veliko izvenšolskih dejavnosti, ki jih radi obiskujemo. Največ učencev je vključenih v športne dejavnosti in v pevski zbor, ki marljivo delujeta že vrsto let. Naša šola je pobratena s šolo iz Ljublija v Srbiji. Med seboj se obiskujemo. Letos nas je obiskala delegacija učencev in učiteljev. Z veseljem smo jim razkazali našo šolo in pokazali lepote in zanimivosti našega kraja in doline.

Ob dnevu šole smo pripravili razstavo naših izdelkov, imeli smo proslavo, pomenili pa smo se tudi v športu. Ob tej priložnosti nam borci Šlandrove brigade pripeli trak na pionirski prapor. Tudi v letošnjem letu pa bo naša prva in najvažnejša naloga učenje, saj bomo s pridnim učenjem najboljše koristili svoji domovini.

Novinarski krožek
OŠ Šlandrove brigade
Ljubno ob Savinji

Krajani radi sodelujejo na udarniških akcijah

Prejšnji teden smo se dogovorili za krajši obisk v krajevni skupnosti Lokovica. V delovnih prostorih v domu družbenopolitičnih organizacij nas je že čakal sogovornik. Iz manjše sobe poleg te je prihajala čisto po tiho prijetna glasba. »Pokukali« smo skozi vrata in za pisalno mizo, dobro obloženo z najrazličnejšimi papirji, našli Romano Sevnčnikar.

»Nekaj dni sem bila na dopustu, delo pa me je seveda počakalo. Sedaj moram vse te papirje urediti. Čovek se iz tega komaj spozna. Administracije je polovico preveč,« se je hudovala in delala naprej.

Romana je že nekaj let tajnica krajevne skupnosti Lokovica, seveda ne profesionalna.

Povedala je, da to delo opravlja zato, ker ga pač nekdo mora, po svoje jo tudi veseli. »Vse podatke iščejo strokovne službe v krajevnih skupnostih. Pa na koliko koncev in krajev jih moraš poslati. Kadar ti rabiš kakšne podatke, jih težje dobiš.

Vse leži na ramenih krajevnih skupnosti. Te bi morale imeti zaposlenega profesionalnega tajnika vsaj za štiri ure, da bi bilo vse tako urejeno kot zahtevajo od nas.«

Po besedah sogovornice, krajani ne vedo, koliko dela je s pisarjo. Seveda ga zato tudi ceniti prav ne znajo. O, ja, če je

treba kje prijeti za delo... takrat ni nikoli težav. Radi sodelujejo na udarniških akcijah, (izgradnja vodovoda, urejanje krajevnih cest). Veliko težje pa je koga prepričati, da bi se vključil v delo družbenopolitičnih organizacij. Zakaj? »Preveč povsod govorijo, od sprejetega je kasneje uresničena le malo.«

Odkar spremlja razvoj svoje krajevnne skupnosti, so krajani uresničili že marsikatero nalogo. Želja seveda še imajo. Vseh se zaradi pomanjkanja denarja ne da ugoditi. »Kje me čevlji žuli? Pri avtobusnih postajah in neurejeni povezavi s Titovim Velenjem. Lepa cesta pelje skozi naš kraj, avtobusnih vezi s centrom pa nobenih.«

Romana je zaposlena v drobnem gospodarstvu. Če ima človek delavnico doma, je seveda v njej kar naprej. Veliko prostega časa je zaradi nje »izgubljenega«. Ko bi bilo le to. Tako pa Romana od leta 1968 dalje pridno prepeva v šostanjski Svobodi, je predsednica lokovškega kulturnega društva, ki počasi prihaja »na zeleno vejo« v jeseni nameravajo lokovski kulturniki ustanoviti dramsko sekcijo, ki je nekoč že marljivo nastopala — poleti, če se le da, jo ob sobotah in nedeljah mahne v hribe, pozimi pa na smučarjijo. »Malo tu, malo tam, pa čas hitro mine,« je končala bežen klepet Romana Sevnčnikar.

Koleda v Franciji

Folklorna skupina Koleda je pred tremi leti sodelovala na festivalu v Oloronu v Franciji. Uspešni nastopi na tem festivalu pa so se obrestovali letos, ko so nas povabili v La Clusaz, kjer je bil od 25. do 28. julija festival folklorne.

Na pot smo se odpravili v noči med 22. in 23. julijem. V avtobusu smo brezskrbno zaspali, saj nas je vozil Tone Naglič, ki nas je varno popeljal že po mnogih evropskih državah. Skozi Italijo smo se vozili v glavnem ponoči, v jutranjih urah pa smo se pričeli vzpenjati proti prelazu Mont Cenis (2084). Občudovali smo naravno lepoto alpskega sveta, pred nami so se razprostirali travniki polni gorkega cvetja, jezera, gore... Na prelazu smo čakali dve uri, da so Francozi natančno izpisali osebne podatke iz potnega lista vsakega posameznika. Popoldan smo prispeli v Wienne, to je v mesto južno od Lyona. Tam so nas pričakali gostitelji in nas odpeljali na sprejem v občinsko zgradbo, nato pa na svoje domove.

Ze naslednji dan smo si ogledali mesto, ki je polno rimskih znamenitosti: tempel, velikanski teater, katedralo, popoldan pa sta nas čakala dva nastopa. Naša skupina je bila v tem mestu prva, ki je zaplesala pred občinsko hišo in kateri so postavili oder. Nad nastopom je bil še posebej navdušen naš rojak, ki ns je povabil na

pijačo v svoj lokal. Da ne bi bilo zamer, smo odšli po večerji še k rojaku iz Črne gore. Še ena noč v Wienne in že smo se poslovili od prijaznih gostiteljev in se podali proti La Clusaz. To je majhno turistično mesto v Savojskih Alpah na višini 1100 do 2600 metrov. Mesto je polno majhnih trgovin, lokalov, pisanega cvetja. Z mislimi si naenkrat pri zimskih sportih, saj kamor ti seže oko, vidiš vlečnice, sežehnice, gondole. Mesto ni polno turistov samo pozimi, temveč tudi poleti. Folklorni festival je bila ena od turističnih ponudb, ki privablja turiste. Poleg nas so sodelovale še folklorne skupine iz Grčije, Španije, Angole, Bolgarije, Mehike, Italije in Francije.

Stanovali smo skupaj s Španci. Vsak dan smo hodili v sprejeto po mestu, nato pa smo nastopali v šoturu, ki je bil vedno poln, sprejel je približno 1000 ljudi. Bili smo edina skupina, ki je imela za vsak ples drugo nošo, drugo glasbeno spremljavo. Vsak večer sta imeli v šoturu nastop dve skupini, program je trajal do ene ure po polnoči, gledalci so vztrajali do konca in nas nagrajevali z aplavzi.

Z nami sta bili vse dni dve vodički. Vedno sta nas opazovali pri oblačenju noše, zato smo ju zadnji dan obekali v belokranjsko in gorenjsko nošo,

Galerija Majer v Šostanju

Razstavljata Marija Lipnik in Oskar Sovinc

Člani Društva šaleških likovnikov obiskujejo šole risanja, slikanja, izobraževalne kolonije, kjer opravljajo mentorstvo poklicni umetniki in drugi strokovnjaki. Seveda pa porast amaterske likovne dejavnosti v šaleški dolini zahteva tudi določene organizacijske oblike. V amaterskih vrstah likovno ustvarjanje in udejstvovanje ni več opravilo posameznikov, temveč postaja vse bolj del kulturne organiziranosti delovnih ljudi.

Plod takšnega dela je bila tudi otvoritev razstave slikarskih del Marije Lipnik in Oskarja Sovinca v Galeriji Majer v Šostanju. V kulturnem programu, ki so ga pripravili ob tej priložnosti, so sodelovali učenci Glasbene šole Frana Koruna — Koželjskega iz Titovega Velenja. Razstava bo odprta do 5. oktobra letos, vsak torek in četrtek od 17. do 19. ure.

Marija Lipnik, rojena leta 1962 v Škalah pri Titovem Velenju, po poklicu vzgojiteljica, je nadarjena slikarka. Zelo dobro slika z akvarelnimi barvami, pa tudi pri slikanju z oljnatimi barvami je dokazala vso resnost in smisel za kolorit.

Oblikovala je tečaj risanja, slikanja z akvareli in slikanje z oljnatimi barvami. Udeležila se je slikarske kolonije v Novem mestu, kjer je zelo hitro osvojila tehniko slikanja z akvarelnimi barvami.

Na razstavi v Šostanju prikazuje največ motive iz šaleške doline, poljsko cvetje in portrete. Razstavljeni eksponati niso samo verni posnetki narave. Njeni akvareli so sveži, barve se spajajo in tvorijo posebno draž, ki je značilna za akvarel. Slika tako, da se na papirju mešajo barve, mokro na mokro. Barve eksponirane v močnejše odtenke. S svojimi deli že posreduje nekaj več od običajne vsebine. Pogloblja se v likovno vsebino in motive izbira v soglasju s svojimi željami.

Oskar Sovinc, rojen leta 1944 v Ravnah nad Šostanjem. Po poklicu je aranžer v maloprodaji Gorenja.

S slikarstvom se ukvarja že iz šolskih dni, pa tudi njegov poklic zahteva osnove risanja in kompozicije. Bolj zavestno se je za slikanje odločil od takrat, ko je v organizaciji ZKO in šaleških likovnikov začel oblikovati tečaj risanja in slikanja. Bil je tudi udeleženec republiške slikarske kolonije v Novem mestu.

Motivno je vezan na pokrajino, tihožitja in portrete. Tudi

zanj je značilno, da mu je blizu živa vodna tehnika, kjer akvarel razkriva ves sijaj svoje narave. Zlasti mu odgovarjajo motivi z vodo in prav tam dosega mehko-te poenostavljenosti ter lepoto akvarelnih jasnin.

K bleščanju čistih barv akvarela mu pripomore že tenkočutna ostrina risbe. Zelo si prizadeva, da bi krajino v tehniki akvarela oblikovno in barvno ujel v enovito celoto.

Alojz Zavolovšek

Iščemo najstarejšo fotografijo

Danes v rubriki objavljamo fotografijo bralca S. T. iz Šostanja. Kot sami vidite, gre za zelo zanimivo dopisnico nekdanjega Velenja. Če imate morda še kakšno zanimivo fotografijo o svojem kraju, nam jo pošljite in s tem tudi vi sodelujete v tej naši akciji.

Trimovci v gorah

Zadnjo sončno soboto in nedeljo v avgustu so se »trimovci« podali na Komno, kjer so tudi prespali. Drugi dan so se napotili mimo koč pod Bogatinom do

Sedmerih jezer. Le kdo jih ne želi videti? Pot čez Komarčo pa je bila sploh posebno doživetje. Lepota, ki jo so videli udeleženci tega pohoda, je v njih vzbudila

željo po spoznavanju še drugih gora.

Izlet je organizirala Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje s pomočjo Planinskega društva Titovo Velenje.

Za spomin še posnetek (foto: Jamnikar)

Kako zaustaviti ošabnost in samovoljo posameznikov?

V vsakdanjem življenju se ne nehan srečujemo s posamezniki, ki so zaradi samovolje in svojih ozkih interesov, ne glede na to, kaj bodo dejali drugi, pripravljeni izsiljevati in si brez občutka do moralnih norm lastiti pravico, ki niso rezultat njihovega dela ali drugih okolščin, ki jim to dovoljujejo. Prav tako nečesto razumejo, da so njihove pravice omejene z enakimi pravicami ostalih.

Tako imamo primer, ko si posamezniki v stanovanjskih objektih lastijo pravico do raznih skupnih prostorov in zanje niti sklep hišnega sveta ničesar ne pomeni. Kot primer lahko omenimo težave v stanovanjskem objektu Jenkova 23—27.

Drug primer je naša nesrečna »pajserija«. Posamezni nosilci stanovanjske pravice imajo pose v stanovanjih kljub temu, da sestanovanci protestirajo in se zaradi napadalnosti psov celo pritužujejo. (Primer Jurčičeva 4).

Tretji primer so zvočniki radioparatorov in magnetofonov na oknih posameznih stanovanj, od koder odmeva glasba po širši okolici (primer samski domovi REKA).

Se četrty primer. To so razni »hausballi« v posameznih stanovanjih. Takšni primeri so posebno problematični, saj organizirajo veseljačenje otroci, takrat, ko staršev ni doma. Ko so starši na nemir opozorjeni, se opravičujejo, da jih takrat ni bilo doma in se niti ne zavedajo, da za početje otrok sami odgovarjajo.

Dobro bi bilo, da se v takšnih primerih samovoljnejšem postavitmo po robu, tudi tako, da vsako

pritožbo obravnavamo prednostno in da se vsakega samovoljnega opozori, da se mora obnašati kot ostali. Če ne, pa naj se ukrepa in javnost seznani o njegovi objestnosti.

Pri dosedanjih primerih razčiščevanja spornih zadev pa se na žalost dogaja to, da sredina molči in želi, da zadevo razčisti nekdo tretji in ne pokaže niti volje in smelosti, da se postavi po robu takšnim posameznikom. To pa jim daje še dodatno voljo, češ, saj se me vsi bojijo.

Če hočemo tu napraviti red je nujno, da so v posameznih stanovanjskih objektih bolj energični hišni sveti na čelu s predsednikom. Posameznikom, ki imajo po-

manjkanje srčne kulture, je treba povedati, da bodo pač morali upoštevati širše družbene norme, da jih bomo vsi ožigosali.

Pri razreševanju samovolje, ošabnosti in objestnosti posameznikov, ki živijo v naši sredini, bo potrebno r.1 nas vseh več smelosti, spodbujati moramo eden drugega, da se enkrat postavimo po robu vsem tistim, ki mislijo, da se jih sredina boji in da zaradi tega lahko delajo kar jim godi in se ne zavedajo ali pa se nečesto zavedajo, da so njihove svoboščine omejene z enakimi svoboščinami ostalih. Če se sami ne zavedajo tega, jih moramo na to opozoriti drugi.

Albin Amon, Kersnikova 3
Titovo Velenje

PISMA BRALCEV

Razdelimo si bodečo nežo

Kot občan in bivši delavec Izletnika sem z zanimanjem prebral prispevek »Bodeče neže«, ki ga je Naš čas objavil v 34. številki kot kritično ocneno o vzdrževanju tablic »voznih redov« v mestnem prometu občine Velenje. Ker je bila akcija za dodelitev neže izvedena bolj enostransko, bi rad pomenil še drugo stran. Tako bodo bralci in potniki objektivnejše informirani o prisotni problematiki voznih redov.

Pritrdilno lahko ugotovimo, da je stanje voznih redov mestnega prometa v obdobju nekaj let, od časa do časa boljše, nato spet kritično slabo. Gre za to, da se termini voznih redov občasno menjajo, da se dopolnjujejo in podobno. V takšnih primerih prihaja do zamud zaupanja podatkov, ker sestava in preureditev voznih redov ni enostavna. Se posebno, ker podatki niso le za lokalne avtobusne linije, temveč tudi za medkrajevne in povrh vsega še za nekatere linije Intergala. Kljub vsemu menim, da bi služba voznih redov Izletnika morala

pristopiti k spremembam in obnavljanju hitreje in podatke vnašati brez napak. Na to delavci Izletnika, PE Titovo Velenje, večkrat opozarjajo za dolženo službo, večkrat pa tudi sami opravljajo manj obsežne popravke. Vsekakor je pomembno, da so potniki natančno obveščeni o dejanskih voznih redih. Torej se v tem delu strinjam z upravičenostjo simbolične bodeče neže.

V tedniku Naš čas ste že poročali, da občani s svojim nerazumljivim početjem, vandalizmom, uničujejo dragocene table voznih redov. Na Postaji milice smo zvedeli, da so bili prijavljeni primeri, ko je bilo mogoče sklepati na sabotažo. Nekaj tabel voznih redov je bilo namreč odžaganih in del železne konstrukcije završeni. Več primerov podrtih drogov je tablam, viti-mi drogov in strte tablice najbrž niso delo delavcev Izletnika, ki so od svojega zaslužka oddvojili sredstva za postavitve sistema voznih redov. Prav zaradi precej uničenih tabel je bila pred dobrim pol letom opravljena sanacija drogov in tabel, ki je veljala nekaj starih milijonov. Danes, po nekaj mesecih, najbrž sodi bodeča neža bolj nekaterim občanom Velenja kot Izletniku.

Ni mi znano, da bi na številne pripombe, prijave in tudi pisanje v tedniku Naš čas, katerakoli občinska služba (inspekcijske službe, Postaja Milice, Turistično društvo) povzela kakršnokoli aktivnost, da bi identificirala vendarle in tako preprečila tovrstno povzročanje škode.

Mestni promet izvajata skupaj APS Titovo Velenje in Izletnik Celje kot pooblaščenca prevoznika, ki sta hkrati člana Komunalne skupnosti občine Velenje (v zboru izvajalcev). Skupno

načrtovanje prometa in gradnja tovrstne infrastrukture bi naj postala skrb tudi širšega kroga občanov, ki bi izražal svoje interese tudi pri tej skupnosti. To pa pomeni, da bi del financiranja in skupne skrbi za dobre table voznih redov prevzela tudi komunalna skupnost, ki bi ob sodelovanju strokovnih služb bolj kot doslej sodelovala z izvajalci.

Če te navedbe strnim, lahko moje delno nestrinjanje za podelitev nečastnega »puščala« delavcem Izletnika opravičim tudi s tem, da so le-ti prav v najdem obdobju dokazali, koliko jim je do tega, da se občani Velenja kot potniki dobro počutijo. Z gradnjo avtobusne postaje, ki je veljala precej preko stare milijarde, z nakupom več novih avtobusov za področje PE Titovo Velenje, ko se skupaj velja nekaj starih milijard, so se prav Izletnikovi vozniki odrekli boljše osebnemu standardu za skupen napredek in razvoj avtobusnega potniškega prometa v občini Velenje.

Prepričan pa sem, da ni volja nobene Izletnikovega delavca, da bi zapustili informacijski sistem o voznih redih, ki bistveno doprinese k boljše dohodku in zadovoljstvu potnikov ter vzgoja osebe. Zato bi veljalo poiskati posameznike, ki si naj za službeno »vrožjo« odnesejo — za tokrat — domov. Najbrž pa je vprašanje krajšega časa, da bodo tiste tri ali štiri table (od skupaj petintridesetih) ponovno urejene in se zoperstavile »kulturi« nekaterih zagrenjenih ljudi.

Če vse skupaj dobro premislimo, bi bilo tokrat primerno, če si »Bodečo nežo« Našega časa in Turističnega društva Titovo Velenje razdelijo vsi prizadeji.

Jože Miklavc, Cesta IV/25
Titovo Velenje

Veseli smo bili trgovine, toda...

Krajani Gorice smo bili zelo veseli nove trgovine. Prihranjena nam je bila pot v center mesta. Toda, glej ga zlomka!

Po treh letih trgovina ne ve več, kaj je njena prvotna naloga. Najbolj opotrebnegega živila, kot je kruh, tukaj ni mogoče dobiti po 15. uri. Če pa je že, potem je nočna peka (samo od katere noči?). V avgustu je bila ta trgovina. dežurna, toda osnovna živila so očitno pozabili naročiti.

Tudi meso je tukaj zelo slabo. Vse te mine ob pogledu na črne kose, ki počivajo v hladilniku in

so še najbolj podobni mrhovini. Ko kupec le izbere potrebna živila, ga čaka najtežja pot — pot pomikanja po polževu v dolgi vrsti pred blagajno. Trgovina ima štiri blagajne, vendar večinoma obratuje le ena ali dve. Prijaznost, vljudnost, sta v tej trgovini tuji. Razen izjeme dveh ali treh prodajalk.

Sprašujem vas: ali so trgovci pozabili, kaj je njihova naloga?

Na tak način trgovina izgublja ugled, kupci pa potrpljenje.

Vlasta Tasič, Vrnjačke banje 5
Titovo Velenje

ŽRK Velenje

Želja — obstanek

V soboto se bo začelo naporno prvenstvo tudi za rokometarke Velenja, ki tekmujejo v drugi zvezni rokometni ligi. Ekipo je zelo mlada, verjetno med najmlajšimi v ligi, glede na to, da je povprečna starost deklet komajda sedemnajst let, najmlajši igralci pa imajo petnajst let. Prav zato v klubu nimajo velikih želja. Glavni cilj je obstanek v ligi. Seže čez nekaj let, ko si bodo dekleta nabrala dovolj igralnih izkušenj v tem krogu tekovanja, pa bodo lahko tudi želje večje.

Gledalci v novem prvenstvu ne bodo več videli sester Jurič, ki sta po končanem spomladanskem delu prvenstva odšli iz Titovega Velenja, »nova« igralca pa je Dobriša Golč, ki se je vrnila iz Šmartnega. V klubu

so sicer razmišljali, da bi dobili še kakšno dobro in izkušeno igalko, vendar kot je že to običaj, niso mogli uskladiti svojih želja z zahtevami igralke. Prav zato so si dejali, da bodo vso pozornost namenili pripravi na novo tekmovalno sezono in se kar najbolje pripravili nanjo.

»Želimo si tudi, da bi našo mlado ekipo spodbujalo čim več gledalcev. Upamo, da smo ekipo tako pripravili, da se jim bodo lahko z igrjo oddolžili, morda pa jim pripravili tudi kakšno presenečenje,« je dejal pred začetkom prvenstva predsednik ženskega rokometnega kluba Velenje, Janez Pukl.

Priprave pod vodstvom trenerja Ramskuglerja so dekleta začela 5. av-

gusta. Vseskozi so zelo marljivo vadile, tiste, ki še niso zaposlene in še hodijo v šolo, pa so nekaj časa trenirale celo po dvakrat na dan. Dvakrat so bile tudi na kratkih pripravah — enkrat v Lučah, kjer so nabirale moč, in drugič v Labinu — bolj igralnega značaja.

»V tem pripravljalnem obdobju smo si zadali nalogo, da glede na neizkušenost, ki je prisotna ob taki mladosti, odigramo čimveč tekem. Do začetka tekovanja v zvezni ligi smo tako odigrali kar osemnajst tekem in mislim, da bodo vendarle dobro pripravljene,« je besedam predsednika kluba dodal Marjan Klepec, predsednik izvršnega odbora kluba.

Sestri Golč in Bovhova bosta gotovo dajale ton mladosti. (vos)

Dviganje uteži

Priprave na seniku

V tretjem kolu tekovanja v drugi zvezni ligi — zahod so dvigalci uteži iz Titovega Velenja gostili še tekmovalce Reke in Domžal. Tekmovanje je bilo sila napeto, zaradi objektivnih težav pa so domačini iztržili le točko. Tako je denimo Tasič prišel na tekmovalno naravnost z nočnega »šišta« in se mu je tudi zato ponesrečil dvig 105 kilogramov, kar je poleg neuspešnega Vanovškovega dviga bistveno vplivalo na končne izide. Rezultati: Domžale — Reka 8:6, Domžale — Rudar 8:8 in Reka — Rudar 10:8.

Tekmovanje za prvenstvene točke je bilo v telovadnici Centra srednjih šol, kjer titovo velenjski dvigalci uteži tudi trenirajo, če sploh smemo tako zapisati, saj vemo, da jim nekateri »birokrati« znova solijo pamet, kako

se je treba pripravljati na prvenstveno sezono. O tem je spregovoril tudi trener Franci Melanšek, ki je dejal, da je s trenutnimi rezultati zadovoljen. Ti namreč omogočajo uvrstitve v srednjo lestvico, zato borba za ostanek v ligi ne pride v poštev.

Zal, pa bodo imeli dvigalci uteži po njegovih besedah velike težave s telovadnico, saj med počitnicami sploh niso imeli vstopa vanjo in so se fantje na tekmovalne pripravljali kar na seniku v Andražu, kjer trener gradi hišo, Vanovšek in Gajšek pa sta se na treninge vozila v Celje. Seveda klub pestijo tudi finančne težave, saj so dvigalci pri »pravičnih« delitvah sredstev še vedno krepko ob strani.

Titovo velenjski dvigalci bodo v kratkem gostovali v Avstriji, kjer klub

v Feldkirchnu slavi 25-letnico, še ta mesec bo v Titovem Velenju republiško prvenstvo za mladince do 17 let, pa tudi drugih načrtov jim ne manjka. Seveda pa bi se morali šolniki in telesnokulturni delavci le zamisliti, saj so doslej dvigalcem uteži v pripravi na prvenstvo bolj kljubovali, kot pomagali. Mladim, ki so pripravljeni trenirati in pošteno garati, bi vendarle morali omogočiti normalne pogoje za to.

L. Ojsteršek

Anton Sušek pri uspelem dvigu 130 kilogramov

OPEKARNA MARIBOR • RADVANJE
Maribor, Strelška 16 a

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPOVI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

GRADITELJI

PRIHRANEK DO 50.000 din

Telefon (062) 39-911

Rudar:Triglav 1:1

Po slabih dveh kolih, ko so osvojili samo točko (Rudar:Kovinar 1:1, Mura:Rudar 3:0), so nogometaši Rudarja v tretjem kolu zaigrali bolje in zaslužen premagali goste iz Kranja. Za zmago so se morali zelo potruditi, saj so si oddahnili šele tri minute pred koncem, ko je Marineček dosegel tretji zadetek. Strelec prvega gola je bil Zukič v 37. minuti, v 80. minuti so gostje izenačili, v 85. je Tubič povedel Rudar v vodstvo. Kljub zmagi pa je bilo

v Rudarjevi igri še veliko napak, tako v obrambi kot tudi napadu. Napadalcu so še vedno preveč nespretni pred nasprotnikovim golom, obrambni igralci pa od časa do časa še preveč plavajo. Vsem tem pa vendarle upamo, da se je Rudarju sedaj »odprlo«.

Igrali so: Tasič, Toskič, Oblak, Jalušič, Čelič, Buškovič, Hrnjič, Novak (Stjepanovič), Marinček, Zukič, Tubič

Šmartno:Nafta 5:3

V tretjem kolu vzhodne območne lige so nogometaši Šmartnega na domačem igrišču gostili enajsterico Nafta iz Lendave in bili za dva zadetka boljši od svojih nasprotnikov.

Gledalci so videli kar osem zadetkov. V prvem polčasu so domačini zaigrali zelo podjetno in dosegli tudi tri zadetke. Že v 6. minuti je mrežo gostujočega vratarja »načel« Korber. Do konca prvega dela srečanja pa je bil za domačine dvakrat uspešen še Kodre.

V nadaljevanju so Šmarčani precej popustili in se ob koncu srečanja morali boriti za zmago. Dva zadetka za Šmartno je tudi kodre dosegel Kodre.

V nedeljo pa bo »vroče« na nogometnem igrišču v Mozirju. Srečali se bosta namreč enajsterici domačega Elkraja in Šmartnega.

Za Šmartno so proti Nafti zaigrali: Magrič, Pušnik, Maglica, Rednak (Jelen), Bajc, Brunšek, Zver (Kopušar), Tomažič, Korber (Laznik), Kolenc, Kodre.

Elektra

Dve zmagi mladincev

V prvih dveh kolih slovenske mladinske lige je Elektra obakrat zmagala in vodi v svoji četrtfinalni skupini. Najprej so v Šoštanju visoko premagali ekipo Zagorja (114:91). Na tej

tekmi se je izkazal Kitak z dobrimi skoki, dosegel pa je tudi 36 točk.

Zmagali so tudi na gostovanju proti Kovinarju (59:84). Kljub temu, da so zmagali s 25. točkami razlike pa niso navdušili za igro. Zadovoljil je Lipnik, ostali pa so igrali pod svojimi zmoglostmi.

xxx

V pripravi na novo sezono je članska ekipa Elektro odigrala prvo prijateljsko tekmo z ekipo Slovenj Gradca. Kljub temu, da so domačini nastopili nekompletno so zanesljivo zmagali. V prvem polčasu so sicer zaigrali malo slabše in ga izgubili z 43:47. V drugem polčasu pa je bila na igrišču samo »ena« ekipa, saj so Šoštanjčani z izredno igro povsem nadigrali goste in ta del igre dobili z rezultatom 60:29. Glavno breme so pri domačih ob veteranu Brezniku nosili mladinci Kitak, Dumbuya, Lipnik in Pečovnik.

Razpored tekem velenjskih rokometaršic

1. kolo, 21. septembra Podravska — Velenje
2. kolo, 28. septembra Velenje — Split
3. kolo, 5. oktobra Jedinstvo — Velenje
4. kolo, 13. oktobra Velenje — Rudar
5. kolo, 19. oktobra Akademac — Velenje
6. kolo, 26. oktobra Borovo — Velenje
7. kolo, 2. novembra Velenje — Bane Sekulić
8. kolo, 9. novembra Zamet — Velenje
9. kolo, 16. novembra Velenje — Dubovac
10. kolo, 16. novembra Zrinski — Velenje
11. kolo, 7. decembra Velenje — Minel

CSŠ

Center srednjih šol
TITOVO VELENJE

neom. sol. odgovornost

CENTER SREDNJIH ŠOL, n. sol. o.
TOZD Dom učencev
Efenkova 61
Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja TOZD Dom učencev oglašja naslednja prosta dela in naloge:

— kuharja za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoj:
KV kuhar, zaželjeno so delovne izkušnje pri opravljanju del in nalog kuharja
Nastop dela: takoj

— pomivalke v kuhinji za določen čas s polnim delovnim časom; nadomestiranje delavke na porodniškem dopustu
Pogoj: končana osnovna šola
Nastop dela: 2. november 1985, oz. po dogovoru

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 8 dni na naslov: Center srednjih šol, Trg mladosti 3, 63320 Titovo Velenje. Za dodatne informacije lahko zainteresirani kandidati kličejo po telefonu št. 853-181, int. 14.

O rezultatih izbire bomo objavljene kandidate obvestili v roku 15 dni po opravljeni izbiri.

Srečno!

Nič na lepe oči?

Gledalci, ki so v nedeljo prišli na Rudarjeve tribune ob jezeru, so bili gotovo presenečeni, ker v enajsterici niti na klopi za rezervne igralce ni bilo Hudarina in Frangeša. Igralci, ki so jih videli na prvem prvenstvenem srečanju proti mariborskemu Kovinarju. Prvi se je vrnil iz ljubljanske Olimpije, drugi pa iz Šmartna. Vsi od uprave do gledalcev so v njih videli pomembni Rudarjevi okrepitvi. Skupaj z odličnim Jalušičem, ki je prav tako eno sezono igral pri Olimpiji, pa z novimi igralci Marinčkom, Zukičem, povratnikom Čeličem in Buškovičem ter vratarjem Tasičem in drugimi naj bi bila Rudarjeva obramba troreh za marsikatero nasprotnikovo napadalno vrsto.

Pred tekmo smo v klubskih prostorih pozvedeli, zakaj omenjenih igralcev ne bo v enajsterici. Mimogrede, Frangeša smo videli med gledalci. Povedali so nam, da ju ni bilo »ves teden blizu«. Zakaj naenkrat takšen odnos, zakaj sta pustila na cedilu ne le soigralce, ampak tudi gledalce?

Pogoj za prestop igralcev iz enega v drugi klub v zveznem tekmovalstvu so znani. Med igralci vrednosti slovenske lige pa menda tudi velja nenapisano pravilo, da na »lepe oči« nihče ne pride v klub. Pred začetkom letošnjega tekovanja v slovenski ligi smo lahko med »nogoletimi poznavalci« slišali, češ ta igralec bi rad toliko, drugi bo do bil toliko itd. Pisu teh vrstic je eden od znanih velenjskih igralcev sam izjavil, da za »toliko denarja« ne bo šel v ta klub, ampak gre raje v drugega, kjer bo dobil štiri do petkrat več.

Kot so nam povedali v nedeljo pri Rudarju so Hudarina uredili delo na rudniku in to takšno, »da bo lahko delal samo v plašču in se mu ne bo treba niti umivati.« Njega pa sploh ni bilo blizu. Menda je celo dejal, da si bi bil lahko sam uredil takšno službo.

Da, zdi se, da živimo v različnih svetovih. Eni si lahko »službo« mimogrede uredijo, drugi pa jo išče tudi leto dni ali še več, in to kakršnokoli.

Morda nagrada (ureditev) službe za prestop v nov klub ni dovolj? Bi morali primakniti še lepo vsotico, pa morda tudi stanovanje kot v poklicni ligi. Če pa je nekdo, komu nekaj obljubljal, je tu vprašanje: v čigavem imenu? (vos)

Cooperjev test

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo v torek, 24. in v sredo 25. septembra, organizirala Cooperjev test. Test bo potekal na stadionu v Titovem Velenju v času od 16.30 do 18.30.

Kako bo treba opraviti ta vzdržljivostni tek? V dvanajstih minutah morate preteči čim dlje, vmes pa lahko seveda tudi hodite, če ne gre drugače. Test boste opravili na atletski stezi, ker lahko na njej natančno izmerite dolžino pretečene proge. Da pa boste lahko ugotovili svojo vzdržljivost, se ravnajte po tabeli, ki vam določa tudi obseg nadaljnjega aktivnega teka. Pri teku upoštevajte načelo postopnosti in obremenitev prilagajajte svojemu počutju in sposobnostim!

Leta starosti in opravljena pot v metrih

17—29 l.	30—39 l.	40—49 l.	50 in več	Ocena vzdržlj. vosti	Katego- rija
ŽENSKÉ					
do 1500 m	do 1350 m	do 1200 m	do 1100 m	zelo slabo	I.
1500—1850	1350—1700	1200—1500	1100—1350	slabo	II.
1851—2150	1701—2000	1501—1850	1350—1700	srednje	III.
2151—2650	2001—2350	1851—2350	1701—2200	dobro	IV.
2651 in več	2351 in več	2351 in več	2201 in več	odlično	V.
MOŠKI					
do 1600 m	do 1500 m	do 1350 m	do 1100 m	zelo slabo	I.
1600—2000	1500—1850	1350—1700	1100—1600	slabo	II.
2001—2400	1851—2250	1701—2100	1601—2000	srednje	III.
2401—2800	2251—2650	2101—2500	2001—2400	dobro	IV.
2801 in več	2651 in več	2501 in več	2401 in več	odlično	V.

Več

OBVESTILO

V mesecu septembru in oktobru bo Več TOZD Komunalna oskrba obnavljal vodovodno omrežje v Šoštanju. Zaradi del bo moten promet na cestah Matije Gubca, Heroja Gašperja in na cesti v Topoljšico od 16. 9. do predvidoma 16. 10. 1985. Udeležence v prometu opozarjamo na spremene prometne razmere in prosimo, da upoštevajo cestno prometno signalizacijo.

MALI OGLASI

UGODNO PRODAJAM PRENO-SNI ČRNOBEL TV. Mirko Vid-mar, Kajuhova 12, Titovo Vele-nje
PRODAJAM VESPO PX 200 E, le-tnik 1984, beš barve, Robert Pol-šak, Foitova 6, Titovo Velenje.
PRODAJAM NOV HIDROPAK 2,5 atmosferi, Vlado Premužič, Kidričeva 3 Titovo Velenje (nad Zibko).
UGODNO PRODAJAM 100 kom siporeksa 12 x 60 cm, mahagoni krla 2 kom širina 83 cm, 3 kom širina 63 cm in okna z roletami 4 komade 180 x 90 cm. 1 kom 80 x 90 cm. Telefon 063-831-517 od 18. ure dalje.
PRODAJAM NOVEJŠE IGRAL-NE APARATE. Franc Jazbec, Gubčeva 6 a, Titovo Velenje, te-lefon 063-855-069.
PIANINO ZNAMKE »BELA-

RUS« in dirkalno kolo »Mara-ton« prodam. Telefon 855-256.
20% CENEJE PRODAJAM perlit za fasado in pomivalni stroj »Zoppas« za 5 oseb. Naslov v uredništvu.
PRODAJAM regal za dnevno sobo, sedežno garnituro z mizo in je-dilno mizo s štirimi stoli. Telefon 857-638 od 19. do 20. ure.
PRODAJAM VRTNO HIŠICO ob Plevelovem jezeru, ali jo zame-njam za camp prikolico. Nusret Đonlić, Tekavčeva 11, Šoštanj.
NEMŠKE OVČARJE, mladiče z rodovnikom, stare 8 tednov, odličnih staršev, prodam. Pur-nat, Gornji grad 179, telefon 842-119.
STAVBNO POHIŠTVO rablje-no, za enodružinsko hišo pro-dam za 80.000 din. Ogled je mo-goč z najavo po telefonu vsak pe-tek popoldne. Bernard Čas, Sa-lek 57 a, Titovo Velenje, tel. 857-852, ali Gustav Verdelj, Gre-gorčičeva 26, Titovo Velenje, te-lefon 857-169.

PRODAM BRAKO PRIKOLI-CO, garažirano, staro 3 leta. Te-lefon 063-32-786, klicati po 18 uri.
PRODAM POHIŠTVO za otroško sobo. Lazar Daić, Cesta VI/8, Gorica, Titovo Velenje.
PRODAM OSEBNI AVTO »SAP« GL-99, letnik 1977 v zelo dobrem stanju. Javšnik, telefon 856-834.
PRODAM RAČUNALNIK Z X 81, motor Jawa 49 ccm in kom-plet opremljene akvarije. Tele-fon 856-360.
V VARSTVO VZAMEM OTRO-KA na Kardeljevem trgu. Naslov v uredništvu.
ZASTAVO 850 kombi kasonar ter boiler in protistrupnik pro-dam. Telefon 854-909.
IZGUBILA SE JE PAPIGA, srednje rasti, sive barve, na glavi ima oranžne lise in čop (nimfa). Najditelju nudimo nagrado. Mir-ko Kranjc, Šercerjeva 11, Titovo Velenje.

ZASTAVA 101 GT staro mesec in pol prodam. Telefon 855-025.
PRODAM TELICO BREJO 5 mese-cev in pol. Danica Oprčkal, Gorenje 24, Šmartno ob Paki.
PRODAM RENAULT 4, letnik 1975, registriran do julija 1986. Informacije po telefonu 857-605 po 20. uri.

GIBANJE P

SMRTI:
MARIJA RUDOLF, gospodinja iz Pake pri Titovu: Velenju 50, rojena 1920 leta.
IVANA BOBEN, upokojenka iz Šalke vasi 27, rojena leta 1899.
TEREZIJA BUKOVEC, gospodi-nja iz Bevc št. 16, rojena 1897 leta.

DEŽURSTVA

DEŽURNI VETERINARJI ŠO-ŠTANJ:
Od 20. septembra do 26. septembra 1985 MILAN MATKO Veterinarska postaja Šoštanj, telefon 881-322.

OBVESTILO

MERCATOR — ZGORNJE-SAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE obvešča, da bo

RAZPRODAJALA ŽIVE KO-KOŠI

pri Kooperantu Ivanu KOTNI-KU, Ljubija 6 p. Mozirje pd 21. septembra 1985 dalje do raz-prodaje.

Cena za kokoš je 350.-din. Kokoši so srednje težke, rja-ve, primerne za zakol, ali za nadaljno rejo.

ŠPORT

6. tradicionalno gasilsko tekmovanje?

Naj začnemo tale članek bolj po športno, saj je tudi šlo za tekmovanje. Prireditev: 6 tradicionalno gasilsko tekmovanje za pokal krajevne skupnosti Šmartno ob Paki.
Kraj: nogometno igrišče pri osno-vni šoli bratov Letonje.
Ura: 8. jutraj.
Črni oblaki, tu in tam malo megle, niso napovedovali lepe nedelje. Prav nasprotno. Pošteno hladno je bilo. Organizatorji tekmovanja, člani gasil-skega društva iz Šmartnega ob Paki, so s strahom gledali v nebo. »Zdaj, zdaj se bo »vrsulo«, pa bo deževje po-vsem pokvarilo naše tekmovanje in skrbne priprave nanj bodo zaman.«
Toda, ni bilo tako. Skozi oblake ves čas tekmovanja res ni posijal niti eden sončni žarek, vendar tekmovalci in tekmovalke hlada niso kaj dosti ču-tili. Sele, ko so opravili svojo nalogo in čakali na rezultate, so počasi za-znali »vonj po jeseni«. Njihovi obrazi so izdajali marsikaj: nekateri so bili veseli, ker so se dobro odrezali, zopet drugi malo razočarani, tretjim so do-bro teknilli čevapečiči, zopet četrti so se »grelili« ob »šanku«, vsi skupaj so ne-strpno čakali še zadnjega nastopa in razglasitve rezultatov.

Nekaj pred 12. uro so mladinci La-porja še zadnji opravili štafetni tek in tekmovanja je bilo konec.

22. desetletje iz skoraj cele Slovenije se je potegovalo za lepe pokale, ki so jih za najboljšo člansko desetinno pri-spevala krajevna skupnost Šmartno ob Paki, za članice Era, tozd Vito Šmartno ob Paki, občinska gasilska zveza pa je bila pokrovitelj tekmova-nja v mladinski konkurenci.

Pri članih, tu je bila udeležba naj-množičnejša, so trodelni šolski napad in štafeto 9 x 30 m brez ovir, najbo-lje opravili lanskoletni zmagovalci, gasilci iz Doba, ki so zbrali 921 točk, člani gasilskega društva Videž pri Slo-venski Bistrici so bili s 919 točkami drugi, članska gasilska desetina La-porja pa so med 10 sodelujočimi osvojili tretje mesto s 914 točkami.

Nastopilo je tudi devet ženskih članskih desetin. Zmagale so pred-stavnice gasilskega društva Slovenska Bistrica s 697,2 točke, tekmovalke ga-silskega društva Topole so bile druge, zbrale so 694 točk, s 666 točkami pa se je na tretje mesto uvrstila ženska članska desetina iz Gorice ob Dreti.

Dokaj skromna je bila udeležba v tekmovanju mladinskih desetin. Naj-bolje so se odrezali mladinci gasilske-ga društva Laporje, 516 točk pred tek-movalci Doba ki so zbrali 503,5 točke in mladinci Škofje vasi, 503,2 točke.

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 19. 9. ob 18. in 20. uri GUNAN KRALJ BARBAROV — italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Diana Roy.
Petek, 20. 9. ob 10. uri KRILATA KAČA — ameriški, horror. V gl. vl.: Michael Moriarty.
Petek, 20. 9. ob 18. in 20. uri NOČNA PATROLA — francoski, po-licijski. V gl. vl.: Gerard Lavin.
Sobota, 21. 9. in nedelja, 22. 9. ob 18. in 20. uri KRILATA KAČA — ameriški, horror. V gl. vl.: Michael Moriarty.
Nedelja, 22. 9. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY — ameriška risanka.
Ponedeljek, 23. 9. ob 10. uri in torek, 24. 9. ob 18. in 20. uri OGNJENE ULICE — ameriški, glasbeno-akcijski. V gl. vl.: Michael Pare.
Sreda, 25. 9. ob 10., 18. in 20. uri PSYCHO — II. del — ameriški, grozljivka. V gl. vl.: Antoni Perkins.
Četrtek, 26. 9. ob 18. in 20. uri in petek, 27. 9. ob 18. in 20. uri 2019 — italijanski, ameriški, znanstvenofantastičen. V gl. vl.: Michael Sop-keew.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 19. 9. ob 20. uri NOČNA PATROLA — francoski, policijski. V gl. vl.: Gerard Lavin.
Nedelja, 22. 9. ob 10. uri — OTROŠKA MAT. — TOM IN JERRY — amer. risanka.
Ponedeljek, 23. 9. ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE — PSYCHO — II. del — ameriški, grozljivka. V gl. vl.: Antoni Perkins.
PSYCHO — II. del je nadaljevanje klasičnega filma Alfreda Hit-chocka.
Četrtek, 26. 9. ob 20. uri GOLI V SEDLU — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Peter Fonda.

ŠOŠTANJ

Sobota, 21. 9. ob 15.30 OTROŠKA MAT. — TOM IN JERRY — amer. risanka.
Sobota, 21. 9. ob 20. uri OGNJENE ULICE — ameriški, glasbeni. V gl. vl.: Michael Pare.
Nedelja, 22. 9. ob 18. in 20. uri BEATSTREET — ameriški, glasbe-ni. V gl. vl.: Rea Dawn Chang.
Ponedeljek, 23. 9. ob 20. uri KRILATA KAČA — ameriški, horror. V gl. vl.: Michael Moriarty.
Sreda, 25. 9. ob 20. uri GUNAN KRALJ BARBAROV — italijan-ski, avanturistični. V gl. vl.: Diana Roy.

KINO BRASLOVČE

Nedelja, 22. 9. ob 19. uri NOČNA PATROLA — francoski, policijski. V gl. vl.: Gerard Lavin.
Sreda, 25. 9. ob 20. uri KRILATA KAČA — ameriški, horror. V gl. vl.: Michael Moriarty.

DRUŽBENI PRAVOBRANILEC SAMOUPRAVLJANJA VELENJE IN MOZIRJE

Na osnovi 26. člena Zakona o družbenem pravobranilcu samou-pravljanja in 5. člen Sporazuma o imenovanju skupnega družbe-nega pravobranilca samoupravljanja za občino Velenje in obči-no Mozirje, razpisuje področje del in nalog

NAMESTNIK DRUŽBENEGA PRAVOBRANILCA SAMOUPRAVLJANJA

Pogoji:
— Visoka izobrazba ekonomske smeri,
— najmanj štiri leta delovne prakse,
— aktivnost in poznavanje družbenoekonomskih odnosov, na področju samoupravljanja in družbene lastnine.
Na podlagi razpisa in po pridobljenem soglasju koordinacijske-ga odbora za kadrovska vprašanja pri predsedstvu občinske konference SZDL občine Velenje in občine Mozirje, bosta kan-didata imenovali obe skupščini za mandatno dobo štiri leta.
Kandidati naj pošljejo prošnjo z dokazili na naslov:
— Družbeni pravobranilec samoupravljanja, Titov trg 2, Titovo Velenje.
Razpisni rok poteče 15 dni po objavi razpisa.

PLESNI KLUB VELENJE

PLESNA ŠOLA PAKA
TITOVO VELENJE

— ZAČETNI s pričetkom v ponedeljek, 30. 09. 1985 ob 20.00
— NADALJEVALNI s pričetkom v torek, 1. 10. 1985 ob 20.00
— ROCK'N'ROLL s pričetkom v sredo, 2. 10. 1985 ob 20.00
— BREAK DANCE s pričetkom v sredo, 2. 10. 1985 ob 19.00
— AEROBIKA s pričetkom v četrtek, 3. 10. 1985 ob 20.00

TEČAJI bodo v prostorih plesne šole PAKA, v klubu mladih v hotelu PAKA Titovo Velenje.

Vsi plesni tečaji, trajajo 8 vaj po 2 šolski uri, razen break dance, ki traja 1 uro. Tečaji so 1-krat na teden ob isti uri in na isti dan, kot je pričetek tečaja.

VPIS je pred pričetkom tečaja; tečajnina znaša 1.800,00 din. Organiziranim skupinam od 15—30 oseb nudimo 10 % popusta, nad 30 oseb pa 20 %.

PRIČAKUJEMO VAS V PLESNI ŠOLI PAKA TITOVO VELE-NJE

gorenje

Gorenje Commerce, p.o., Titovo Velenje
Komisija za delovna razmerja

OGLAŠA

prosta dela in naloge

Samostojni referent maloprodaje (2 delavca)

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— ekonomist ali inženir tehnične smeri
— najmanj 2 leti delovnih izkušenj na področju komerciale
Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po pravi-lniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi oglasa na naslov: Gorenje SOZD DS SP, sektor kadrovskih zadev, 63320 Titovo Velenje, Partizanska 12.

O izbiri bodo kandidati obveščeni najkasneje do 1. XI. 1985.

ZAHVALA

V težkem in dolgotrajnem boju proti hudi bolezni so naši

Idi Pocajt

pomagali številni zdravstveni delavci zdravstvenih ustanov v Titovem Velenju, Slovenj Grad-cu, Mariboru, Ljubljani, Trstu, Frankfurtu, Dortmundu, Erlangenu, Nordhalbenu in tudi dru-gi strokovnjaki ter mnogi prijatelji in znanci.

Vsem iskrena hvala!

Toplo se tudi zahvaljujemo za vso pomoč ob slovesu in za številne izraze sožalja!

Danilo, Bojana z družino in Darja

Ob tebi in s teboj bili kraljevsko smo bogati: ljubezen posebej si in varnost, moč, a kar zaspal si v smrt kot trudni cvet pod noč te naša bolečina povprašuje: »Zakaj odšel si?«

A. Škerl

V SPOMIN

Vilija Ferencaka

Veljka Vlahoviča 42
V Titovem Velenju

23. septembra 1985 minevata dve leti, odkar si nas nenadoma za vedno zapustil. Tvoja ljubezen in tvoj trud nas spominjata, kako lepo je bilo živeti ob tvoji desnici. Bil si zlat, zato ti še enkrat hvala!

Z BOLEČINO V SRCU TVOJA DRUŽINA

Kadim, ne kadim

Če kadite, ugasnite! Od 14. pa do 21. septembra je teden boja proti kajenju. V tem tednu boste o škodljivostih kajenja opozorjeni večkrat kot je to v navadi. Na škodljivost kajenja in posledice opozarjajo razni letaki, brušure. Teden boja proti kajenju ima predvsem preventivni namen. Spoznati, kako škodljivo je kajenje.

Kaj o tem mislijo naši znanci, sosedje, kadilci, nekadilci? Čisto slučajno smo jih o tem povprašali v ponedeljek.

Ana Friškovec: »Ne kadim. Kajenje je zdravju škodljivo. Nikoli nisem niti poskušala kaditi in me tudi moti, če kadijo drugi, sploh v zaprtih prostorih. Mož pa kadi, ampak sam meni, da bi moral nehati, toda to se ne da kar tako. Velika nasprotnika kajenja sta tudi sinova, ki obiskujeta 8. in 5. razred osnovne šole. Upam in želim si, da bosta to tudi ostala.«

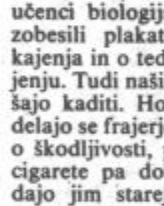
Konrad Križnik: »Ne. Ne kadim! Sploh ne veste, kako škodljivo je to! Sem pa kadil dvajset let, še v jami, v Zabukovici sem pri delu «čikal».

Trikrat sem skušal nehati. Ampak to je težko. Še ponoči se mi je o tem sanjalo in še v spanju sem se boril. Pravčasno sem spoznal, kakšen strup je to in kako nepotrebno. Danes pa me moti, če v družbi kdo kadi.«

Mustafa Redžić: »Ne kadim in niti nisem vedel, da je teden boja proti kajenju. Spomnim se, da je bilo včasih veliko letakov, ki so opozarjali na škodljivost te razvade. Delam v gostinstvu in včasih vidim tudi desetletne fančice, kako vlečejo. Najbolj jih prestrašim, če rečem, da bom povedal staršem, kaj počnejo. Tu in tam pa me kdo tudi zavrne, da me nič ne briga, kaj počne, saj mi ati in mami data denar. Pa menda ja ne za cigarete! Sam sem kadil enajst let in ni mi žal, da sem odnehal.«

Mateja Žibert: »Hodim v osmi razred osnovne šole. V šoli predavajo o škodljivosti kajenja še nisimo imeli, po vseh učilnicah in v avli pa smo učenci biologijskega krožka razobesili plakate o škodljivosti kajenja in o tednu boja proti kajenju. Tudi naši sošolci že poskušajo kaditi. Hočejo biti odrasli, delajo se frajerje. Pa jim pravimo o škodljivosti, pa nič. Denar za cigarete pa dobijo od žepnine, dajo jim starejši bratje ali sestre.«

Kado Slane: »Kadim, ampak res bi bilo bolje nehati. Nimam nič proti osnutku sprememb in dopolnitev Zakona o varstvu pri delu, ki naj bi prepovedal kajenje v zaprtih prostorih, na sestankih... Zdi pa se mi, da bo težje prepovedati kajenje na delovnem mestu. Ne vem, kako bodo to rešili. S kadilnicami? Ne bodo prinesle s seboj slučajno tudi padce produktivnosti? Ne vem. Ampak res bi bilo bolje nehati kaditi.«

Kemična čistilnica in pralnica »KLEP - PRAUNSAIS« na Gori in v Titovem Velenju

o b v e š č a

cenjene stranke, da bo čistilnica in pralnica pričela obratovati **23. septembra 1985.** Za obisk se priporočamo!

Memorial Matevža Haceta

Uspelo tekmovanje gasilskih desetini

Gasilsko društvo Titovo Velenje je organiziralo pod pokroviteljstvom občinske gasilske zveze prejšnji teden kvalifikacijsko tekmovanje gasilskih desetini občin Mozirje, Velenje in Žalec. Tekmovanje — memorial Matevža Haceta je bilo na igrišču Rudarja ob velenjskem jezeru. Finalno republiško tekmovanje bo prav tako v Titovem Velenju in sicer v nedeljo 12. oktobra. V finalni del tekmovanja so se uvrstile nasled-

nje desetine: Starejši člani: GD Šalek in IGD TUŠ in Šostanj; Mladinci: GD Griže in GD Žalec; Mladinke GD Šalek in GD Gorica ob Dreti; Člani: PGD Titovo Velenje I in IGD REK FLL Titovo Velenje; Članice: GD Bevče in GD vinska Gora. V finalni del tekmovanja se je torej uvrstilo kar šest gasilskih desetini iz občine Velenje.

Na tekmovanju je iz petnajstih gasilskih društev omenjenih ob-

čin nastopilo 33 gasilskih desetini. Povedati pa je treba tudi, da so se velenjski gasilci zelo izkazali tudi kot organizatorji. Pri pripravi tekmovanja so opravili zelo veliko udarniškega dela. Predolgo bi bil spisek, če bi omenili vse, ki so pomagali. Še posebej pa velja pohvaliti Franca Peččnika, st., ki je veliko prispeval, da je tekmovanje tako uspešno.

Lojze Ojsteršek

Mladinke Šaleka

Avto-moto turing klub Titovo Velenje

Rally bo 12. oktobra

Besede, ki jih je ob zaključku lanskega rallyja v Titovem Velenju izrekel delegat Avto-moto zveze Slovenije Matjaž Gaberšek, so bile: »Želimo, da bi velenjski rally postal tradicionalen in prav tako uspešno izveden, kot je bil tokratni.«

To laskavo priznanje je člane Avto-moto turing kluba iz Titovega Velenja spodbudilo, da so se resno lotili priprav na organizacijo letošnjega rallyja, ki bo veljal tudi za republiško prvenstvo. Velik del priprav na to zanimivo športno prireditev, ki bo 12. oktobra v Titovem Velenju, je že opravljen. Seveda se tudi tu, kot pri vseh podobnih prireditvah, zatika pri denarju. Kljub vsemu so organizatorji optimisti, saj je razumevanje delovnih organizacij in drugih za tekmovanje letos precej večje kot lani. Proge za letošnji rally ne bodo pripravili le na območju občine Velenje, temveč bo pot tekmovalcev vodila tudi preko žalske občine. Hitrostna preizkušnja, ki pritegne največ gledalcev, bo na cesti od Lajš, preko Slemenca do Belih vod ter od Podgorja, preko Velikega vrha in Andraža nad Polzelo do Podkrajja. Tekmovalci

bodo štartali pred novim PTT centrom v Titovem Velenju, cilj pa bo tudi tokrat v Topolšici.

Vse ljubitelje tega atraktivnega avtomobilskega športa pa obveščamo, da bo ta vrst podrobneje

predstavljena na radiu Slovenj Gradec v nočnem klubu 24. septembra, v katerem bodo sodelovali tudi nekateri člani Avto-moto turing kluba Titovo Velenje.

B. M.

Karate

Uspehi plod vztrajnega dela

Velenjski karateisti delajo dobro. Dokazi za to prihajajo z najrazličnejših tekmovanj. Z mednarodnega prvenstva v Katak, ki je bilo v Umagu poročajo, da se je v konkurenci štiri-desetih tekmovalcev iz ZR Nemčije, Italije, Češkoslovaške in Jugoslavije, odlično odrezal tudi Velenčan Bego Tabaković, ki je s SOCHUN KATO osvojil 2. mesto.

Karateisti so z zadnjim, 10. kolom, sklenili tudi tekmovanje v prvi in edinstveni ligi v SR Sloveniji, karate ligi Koroško — Šaleški regije. Edinstveni pravimo zato, ker v naši republiki te lige, ki so drugje zelo popularne in obiskane, še ni. Z njo nameravajo pričeti letošnji jesen. Odlično pa so karateisti prestali preizkušnjo v Koroško — Šaleški ligi. V končni razvrstitvi je zmagal Karate klub Velenje z 20. točkami, drugo mesto si delita

RSC Velenje in Karate klub Ravne na Koroškem s 13. točkami, sledijo pa Partizan Mislinja, Mozirje in Slovenj Gradec. Velenčani so si z zmago v tej ligi zagotovili nastop na vseh ekipnih tekmovanjih v SR Sloveniji v letošnjem letu.

Takšni uspehi pa so plod vztrajnega dela in skrbi za podmladek. Tudi letos pripravljajo tečaj za začetnike, posebej za pionirje — osnovnošolce, ki bodo vadili na osnovni šoli Veljka Vlahovića in posebej za mladince in člane, ki se bodo veččin tega športa učili v OŠ Miha Pintar-Toledo.

V obe šoli se lahko vpisete 23. in 24. septembra od 19. do 20. ure v avli OŠ Miha Pintar-Toledo na Kidričevi 1 v Titovem Velenju. Treninge bodo vodili mojstri karateja, nosilci črnega pasu.

Titovo Velenje

Nov oddelek Mladinske knjige

Zlasti na pobudo potrošnikov je Mladinska knjiga odprla v Titovem Velenju na Kidričevi 3 (zadaj za Zibko) nov oddelek s mehanografskim in pisarniškim materialom. Nov salon je namenjen delovnim organizacijam in drugim družbenopravnim ose-

bam, odprt pa je vsak dan od 7. do 15. ure. Trenutno lahko v njem dobite kar devet vrst pisalnih strojev, fotokopirnih strojev, tri vrste razmnoževalnih, štiri vrste računalniških strojev in tudi hišne računalnike z ustreznimi strokovno literaturo.

Atletika

Odlična Krenkerjeva

Po krajšem poletnem predahu se atletska tekmovanja vrstijo drugo za drugim.

Konec avgusta je v Coibusu v DDR na evropskem mladinskem prvenstvu Nataša Krenkerjeva dosegla svoj največji uspeh. V teku na 400 metrov je s časom 54.33 zasedla odlično 5. mesto.

Pionirji in pionirke so tekmovali na pionirskem prvenstvu Slovenije, mlajši mladinci v kvalifikacijah za APS, članska moška ekipa pa v zvezni atletski ligi, kjer si je v prvem kolu delila 5.—6. mesto s splitskim ASK-om, v drugem kolu pa pristala na zelo solidnem 5.mestu med najboljšimi ekipami Jugoslavije.

Celje

Kosova, Šrot in Strniša republiški prvaki

Množična udeležba pionirjev na prvenstvu SR Slovenije daje upanje na še kvalitetnejše rezultate v prihodnjih letih. Velenjska ekipa se tokrat za to prvenstvo ni pripravljala tako organizirano kot prejšnja leta, saj je v avgustu izostala tradicionalna Atletska pionirska šola. Kljub temu pa so osvojili 6 kolaj, med njimi kar tri zlata.

Republiška pionirska prvakinja v skoku v višino je Mojca Kos z 155. cm. Dejan Šrot je zmagal v skoku s palico — preskočil je 320 cm, Boštjan Strniša pa je bil najhitrejši v teku na 300 m z rezultatom 37,6 sekunde.

Dvakrat je bila srebrna štafeta pionirjev — 4 x 100 m in 4 x 300 m v postavi Andrej Skaza, Boštjan Krajnc, Aljoša Alt in Boštjan Strniša. V teku na 2000 metrov pa je Aleš Črnič osvojil bronasto kolajno.

Ostale uvrstitve in rezultati velenjskih tekmovalcev. 100 m: 4. Sarnika (11.9), Krajnc (12.4), Skaza (12.6); 600 m: Suhadolnik (1.38.9), Barbonč (1.39.9); 2000 m: 4. Podpečan (6.40.6); daljina: 9. Šrot (57.4 cm); 300 m: 6. Krajnc (39.4), Sutlička (41.8), 1000 m: 5. Črnič (2.52.4), 11. Suhadolnik (2.58.4); palica: 5. Alt (300 cm).

Zagreb

V drugem kolu peto mesto

V zagrebškem Maksimiru je potekalo 2. kolo ekipnega državnega prvenstva. Velenjska ekipa je zasedla 5. mesto. Škoda, da so bile tribune skoraj prazne, saj so v večini disciplin potekali zanimivi obračuni.

Rezultati. 100 m: 6. Rugelj (11.0); 200 m: 2. Rugelj (21.8); 400 m: 5. Matić (50.9); 800 m: 4. Matić (1.53.2);

1500 m: 3. Popetru (3.48.8); 4 x 400 m: 3. AK Velenje (3.21.2); 400 m ovire: 6. Molnar (58.0), 3000 m zapreke: 3. Anič (9.04.5); višina: 5. Boca (200 cm); dalj: 3. Režek (737); troskok: 6. Režek (14.12); krogla: 5. Vuk (14.61); kopje: 6. Bezjak (57.28); klavir: 8. Vuk (35.02).

B. Salamon

Za mnoge so tudi krediti predragi

Bralcem lahko pri nabavi ozimnice pomagamo le toliko, da jih seznanimo, kje vse jo je mogoče kupiti.

O kreditnih pogojih ste več lahko prebrali že v prejšnji številki Našega časa, seveda pa vam bodo vsa dodatna pojasnila dali tudi v vseh trgovskih organizacijah v občini, kjer prodajajo ozimnico (Era, Nama, Merx, Kosaški) in pri ljubljanski banki. Trgovske organizacije pa so o tem obvestile tudi sindikalne organizacije. Banka je za velenjsko in moziško občino namenila za kredite za ozimnico 120 milijonov dinarjev, kredit pa vam odobrijo v omenjenih trgovskih delovnih organizacijah, če pa boste želeli ozimnico kupiti kje drugje, vam bo kredit odobrila banka.

V tem času trgovci že prodajajo krompir in sicer po 55 dinarjev, jabolka pa naj bi bila po 100 dinarjev (trenutno jih še ni). Cene ozimnice precej časa niso bile znane, kar je povzročalo trgovcem precej preglavice. Povsod bo mogoče kupiti za ozimnico tako rekoč vse; tisti, ki pa boste kupovali na kredit, boste lahko nabavili vse kar, je na seznamu, to pa je predvsem krompir, jabolka, paprika, čebula, česen, vložena

povrtnina, od mesa pa svinjske polovice...

Omenimo naj še to, da se je pri občinskem sindikalnem svetu sestel odbor za življenjske in delovne razmere na katerem so govorili o možnostih oskrbe delavcev z ozimnico. Menili so, da je namenski kredit za nabavo ozimnice odločno predrag, motilo pa jih je tudi, da trgovci z napačnim tolmačenjem obrestno obrestnega računa, prikazujejo te obresti kot 30 odstotne, kar pa ni točno. Na seji so poudarili, da bodo zato, ker kreditnih pogojev ne morejo spremeniti, dali pobudo, da se v bodoče organizirano in sistemsko uredi preskrba z ozimnico. Krediti se morajo namensko izkoristiti, med proizvajalcem in potrošnikom pa je potrebno izločiti vse posrednike, ki vplivajo na ceno prehranskih izdelkov. Če ta pobuda na republiški ravni ne bi bila sprejeta, so poudarili, bodo akcijo izpeljali sami.

Za letos pa svetujejo osnovnim organizacijam sindikata, da za svoje najbolj »šibke« člane poiščejo sprejemljive oblike pomoči znotraj organizacij združenega dela.

Mira Zakošek

Kaj za ozimnico?

Tetka jesen se nam približuje s hitrimi koraki. Poleg lepe narave s seboj prinaša tudi skrb. Skrb, če bo dovolj denarja za vse, za šolo, ki se je pričela in za ozimnico, ki jo je potrebno pripraviti za čas, ko bodo cene sadja in zelenjave precej poskočile. Skrbne gospodinjke polnijo shrambe in kleti. Kaj vse bo našlo svoje mesto na policah?

Jožica Volavec: »Pri delu pomagamo sorodnikom, ki jih imam v Damljah in zato tam dobim tudi krompir za ozimnico, pa tudi nekaj jabolk. Sama pa imam malo vrta in tam pridelam zelenjavo. Dam jo v hladilno skrinjo,

da je pozimi kar pri roki. Če bi morala vse kupiti, bi bil znesek precej velik. Ker pa gradim, še toliko bolj gledam na vsak dinar. Danes pa je vse tako drago.«

Lucija Bunglč: »Vsako leto vložim precej sadja in zelenjave. Ne toliko zaradi tega, ker je to ceneje, ampak predvsem zaradi tega, ker je tisto, kar narediš sam, pač boljše. Domače je. Letos sem kozarce že napolnila s papriko, ajvarjem, srbsko solato, vkuhala sem tudi nekaj kompotov in marmelado. V začetku septembra sem bila doma v Banja Luki in od tam sem pripeljala papriko. Nakup se mi je izplačal,

saj sem tam za kilogram paprike odštela 50 dinarjev, v Titovem Velenju pa je bila enkrat dražja. Čaka pa me še nakup krompirja in jabolk.«

Mira Grudnik: »Vsako leto kupim za ozimnico krompir in jabolka. Tri zaboje jabolk bom vzela, računam, da jih bom morala precej drago plačati, saj pravi, da bodo letos od 120 do 140 dinarjev kilogram. Veliko. Kako bodo potem šle pozimi poskočile cene? Vložila pa sem že papriko, ki sem jo kupila v Eri. Kredita za ozimnico ne bom vzela. Je predrag.«

mkp

Jožica Volavec

Lucija Bunglč

Mira Grudnik